

सर्वाधिक बिक्री हुने

साप्ताहिक

सबैको लागि सम्पूर्ण पत्रिका

कान्तिपुर पब्लिकेशन्स (प्रा.) लि.

• वर्ष १३ • अंक १९ • काठमाडौं, शुक्रबार, असोज ४, २०६४

• SAPTAHIK • Nepali National Weekly • Friday, Sep. 21, 2007

• पृष्ठ २४ • मूल्य रु. ८/-

च्याङ नेपाली गीत गाउन चाहन्छन्
पृष्ठ ५ मा

यसअघि गत आइतबार मात्र १८ लाख मत प्रशान्तको पक्षमा परेको दावी गरिदै आएको छ।

दसौ हजार प्रतिस्पर्धीलाई पछाडि पारेका प्रशान्त आइतबार बेलुकी हुने फाइनलमा सिलोडका अमित पल्ले भन्दा धेरै मत प्राप्त गरे इन्डियन आइडल बन्नेछन्। तामाङ घेदुङका सुनसरी जिल्ला-सचिव सुरजकुमार लामा भन्छन्- 'प्रशान्तलाई भोट दिन हामी दार्जीलिङ आएको यो नवौ अवसर हो।' नेपाली भोटर्सहरूलाई दार्जीलिङवासीले सिम-कार्ड उपलब्ध गराउँदै आएका छन्।

दस दिन लामो फाइनलको भोटिङमा प्रशान्तलाई थप भोट दिनका निम्ति घेदुङको उपसमितिले धरानमा रकम संकलनकार्यलाई जारी नै राखेको छ। 'आज शुक्रबार २ लाख रुपैयाँ लगेर भोट हाल दार्जीलिङ जाँदैछौं,'- उपसमितिका नन्दलाल तामाङले साप्ताहिकलाई बताए। धरानबाट आएका घेदुङ प्रतिनिधि मात्र होइनन्, इटहरी, काठमाडौं, भापा, इलामबाट

आएकाहरूसमेत दार्जीलिङमा भेटिए। कलेज तथा स्थानीयवासीहरूबाट सकलित रकमले ३ हजार एसएमएस भोट दिन आएका इटहरीका अजय चौधरी पनि त्यही थिए।

नेपाली प्रतिनिधि तथा दार्जीलिङवासीहरू प्रशान्तलाई भोट दिन दार्जीलिङका टेलिफोन बुथ, मोबाइल सिम-कार्ड वितरक र रिचार्ज कार्ड पसलमा निकै हतार गरिरहेका देखिन्थे। दार्जीलिङमा भारतीय मोबाइल कम्पनीहरू एयरटेल, हच, एयरसेल, रिलायन्स, टाटा इन्डिका र वीएसएनएलको १२ वटा सिम-कार्ड वितरण केन्द्र छ। वीएसएनएलबाट एउटा एसएमएस गर्न १ रुपैयाँ ५० पैसा (भा.रु.) लाग्छ भने अन्य कम्पनीको मोबाइलबाट प्रतिएसएमएस भा.रु. ३ रुपैयाँ तिर्नुपर्छ।

बाँकी पृष्ठ १० मा

साप्ताहिक

साइबर गर्ल
सृष्टि

मेसा मध्यपृष्ठमा

इन्डियन आइडलको फ्रेज

विदुर खतिवडा

काठमाडौं- इन्डियन आइडलबाट बाहिरिएका ६ प्रतिस्पर्धीले काठमाडौंमा आयोजित सांगीतिक समारोहमा आफ्नो गायन प्रस्तुत गरे। गत शनिवार र आइतवार क्रमशः पुल्चोक इन्जिनियरिङ क्याम्पसको प्राङ्गण र होटल सोल्टीमा आयोजित सांगीतिक समारोहमा उनीहरूले हजारौं दर्शकलाई नचाए। उत्कृष्ट १० भित्र पर्न सफल यी गायक-गायिकालाई दर्शकहरूले पर्याप्त साथ दियो।

इन्डियन आइडलको गाला संस्करणमा पुगेका यी कलाकारहरूलाई प्रत्यक्ष रूपमा सुन् २० औं हजार दर्शक कन्सर्टमा पुगेका थिए। मेरो मोबाइलले आयोजना गरेको 'आइकन्स एन्ड आइडल' कन्सर्टका लागि इमोन चटर्जी, मयङ्क च्याङ, अंकिता मिश्र, दिपाली किशोर, पर्लिन गिल र चारु सेमवाल काठमाडौं आएका थिए। 'आज मेरो बर्थ डे हो' गायक पर्लिन गिल भन्दै थिए, 'यो खुसीको दिनलाई मैले यति धेरै मानिसबीच मनाउन पाए। त्यसैले यो क्षण मेरा निमित्त अविस्मरणीय बन्नेछ।' हजारौंको संख्यामा रहेका दर्शकले पनि पर्लिनलाई शुभकामना दिए।

इन्डियन आइडलको फ्लेटफर्मबाट एकाएक सेलिब्रिटीको दर्जा पाएका सबै प्रतिस्पर्धी पहिलो पटक नेपाल आएका हुन्। इन्डियन आइडल प्रतिस्पर्धाका निमित्त आफूले गाएका गीत नै उनीहरूले कार्यक्रममा प्रस्तुत गरे। स्लिभलेस टिसर्टमा 'जाइन्ट' पर्सनालिटीका साथ प्रस्तुत भएका मयङ्क च्याङले नेपाली-हिन्दी मिश्रित गीत सुसुमुसु हाँसिदेऊ लै लै गीत प्रस्तुत गर्दा नेपाली दर्शकहरू एकदमै उत्साहित थिए। कार्यक्रममा अंकिता मिश्रले हे सराबी, गोलमाल, पिप्या तु अब आज, आप जैसा कोही मेरी जिन्दगीमा आए, ऐसा मेरा प्यार हे गीत प्रस्तुत गरेकी थिइन् भने दिपाली किशोरले मुझे प्यार ने ऐसा, निमूडा-निमूडा, यु आर माइ माइण्ड ब्लोइड माहिया, चारु सेमवालले जीगरमे बढी आग है, दिदार दे तथा इमोन चटर्जीले हर घडी बदल रही है रूप जिन्दगी, भीगी भीगी है आदि गीत प्रस्तुत गरेका थिए। आइकन्स एन्ड आइडलका लागि नेपाली गायकहरू अनिल सिंह र निमा रुम्बाले पनि आफ्ना चर्चित गीत गाए। कार्यक्रमको प्रारम्भमै गीत गाएका अनिल सिंहले दर्शकको पर्याप्त साथ पाए पनि कार्यक्रमका अन्तिम गायक निमा रुम्बाको पालोसम्म भने अधिकांश दर्शक बाहिरिसकेका थिए। निमाको पहिलो गीत मिस क्याटवाकबाट प्रारम्भ भएर तेस्रो गीत प्रीति बख्यो सम्म आइपुग्दा दर्शकको संख्या एकदमै न्यून भएपछि कार्यक्रम समाप्त भएको थियो।

कार्यक्रमका लागि शुक्रवार काठमाडौं आइपुगेका भारतीय कलाकारहरू सोही दिन वेलुकी पत्रकार सम्मेलनमा प्रस्तुत भए। पत्रकार सम्मेलनमा च्याङले आफूले विद्यालय अध्ययनका क्रममा नेपालीहरूको संगत

गरेकाले नेपाली संगीत र नेपालीहरूको व्यवहारका बारेमा आफू जानकार भएको बताए। च्याङका अनुसार नेपाली संगीतको स्तर विकास र अन्तर्राष्ट्रिय पहिचानका निमित्त आगामी दिनमा प्रशान्त तामाङ, उदितनारायण भ्वा र निमा रुम्बाजस्ता लोकप्रिय कलाकारहरू सक्रिय हुनुपर्छ। पत्रकार सम्मेलनमा प्रशान्तको भिडियो टेप पनि देखाइएको थियो, 'कार्यक्रममा आउन नपाएकोमा क्षमा माग्छु तपाईंहरूकै मायाका कारण आज मैले यो स्थान हासिल गरेको हुँ, यसकारण इन्डियन आइडलको टाइटल जितेर तपाईंहरूको इच्छा पूरा गर्नेछु' भिडियो टेपमा प्रशान्तले भनेका छन्।

कसले के भने ?

सबै कलाकारले कन्सर्ट सकिएपछि आ-आफ्नो अनुभव साप्ताहिकसँग बाँडे। कुराकानीका क्रममा मयङ्क च्याङले नेपाली गीतसंगीतको क्षेत्रमा अवसर पाए काम गर्न तयार रहेको बताए। भ्वा र खण्डको धनवादमा जन्मिएका दन्तचिकित्सक च्याङले भने- 'मैले आफ्नो स्कूले जीवन थुप्रै नेपाली साथीहरूसँग बिताएको थिएँ, त्यही क्रममा मैले थुप्रै नेपाली गीत सुन्ने मौका पाएँ, नेपाली गीत अर्थपूर्ण र मेलाडियस भए पनि यसले सोचेजस्तो बृहत् रूप लिन सकेको छैन।' बुबाको इच्छाअनुसार इन्डियन आइडलमा सहभागी भएका च्याङले अलिशा चिन्नेइलगायत सबै निर्णायकको मन जित्न सफल हुनु र लाखौं दर्शकको माया पाउनुलाई आफ्नो सफलता मानेको बताए। इन्डियन आइडल हुन नसक्दा केही पीडा भएको थियो, तर सबै जना इन्डियन आइडल हुन सकेनन् भन्ने सत्यलाई आफूले बुझेको उनको भनाइ थियो।

इन्डियन आइडलका क्रममा दिपालीसँगको सम्बन्धका कारण विभिन्न आरोप खेपेका च्याङले दिपाली आफ्नो मित्रले साथी मात्र भएको बताए। यद्यपि भ्रमण अवधिभर उनी र दिपाली प्रायः एकसाथ देखिन्थे। संगीतले जीवनमा रंग भने काम गर्छ, यसकारण संगीतको महत्त्व एकदमै बढी छ, युवतीहरूका आकर्षण च्याङले भने- इन्डियन आइडलमा पाँचौं स्थानमा आए पनि भविष्यमा अझ बढी मेहनत गरेर अधि बढ्ने लक्ष्य राखेको छु। इन्डियन आइडल एउटा फ्लेटफर्म हो, त्यो फ्लेटफर्ममाफत आफ्नो प्रतिभा देखाउन पाए, त्यसलाई उपलब्धिका रूपमा लिएको छु। कुराकानीकै क्रममा च्याङले टुटेफुटेको नेपालीमा गीत सुनाउन पनि थ्याए, 'ए गोरी मितिनीकी छोरी सबैले भन्छन् काली-काली छैन ओठमा लाली मनै हो...' गाइसकेपछि फिक्स हाँसै उनी दिपालीतिर हेरेर उनलाई पनि भोजपुरी गीत गाउन लगाउनुहोस् न भनिरहेका थिए।

च्याङले प्रशान्तसँगको बसाइका क्रममा नेपाली संगीतका बारेमा अझ धेरै जान्ने मौका पाएको बताए। 'प्रशान्तसँग अझै सिक्ने इच्छा थियो', च्याङले भने- 'तर समय नै मिलेन।' कार्यक्रमका लागि नेपाल आएका दिन

उनलाई नेपाली गीत गाउन प्रस्ताव गरिएको उनले बताए। उत्साहित मुद्रामा च्याङले भने- 'नेपाली संगीतको क्षेत्रमा योगदान पुऱ्याउने अवसर पाए पछि सर्दिनँ।'

दिपाली पनि च्याङलाई साथ दिँदै इन्डियन आइडलको यात्राले जीवनमा ठूलो परिवर्तन ल्याएको बताइरहेकी थिइन्। कानपुरमा अडिसन दिएकी पटनाकी धुरन्धर छात्रा दिपालीका अनुसार उनलाई गाला राउन्डसम्म पुग्नु भन्ने नै विश्वास थिएन। धुरन्धर यस कारणकी उनी प्लस टुकी गोटमेडलिस्ट छात्रा हुन्। सानैदेखि गीत गाउन रुचाउने दिपाली आफ्नो जीवन संगीतविना अग्रो हुने कुरा बताउँछिन्। 'इन्डियन आइडलमा सहभागी युवतीहरूमा इन्डियन आइडल हुन लायक तिम्री मात्र छौं' भनेर निर्णायकको दिएको प्रतिक्रियालाई दिपाली विर्सन सकिदैनन्।

दिपाली भन्छिन्- 'इन्डियन आइडल गाला राउन्डका सबै १३ प्रतिस्पर्धी एक से एक थिए, त्यसैले हरेक साता एक जना बाहिरिनैपर्छो। ३५ लाखले अडिसन दिए पनि एक जना मात्र इन्डियन आइडल हुने हो,' दिपालीले पनि प्रशान्तसँग केही नेपाली गीत सिक्ने मौका पाएको बताइन्।

इन्डियन आइडलकी रक पर्फमर अंकिता मिश्र युवतीहरूमध्येकी आइडल बन्न पाएको गर्व गर्छिन्। कानपुरमा अडिसन दिएकी अंकिता एकपटक बाहिरिए पनि वाइल्ड कार्डमार्फत दर्शकको मत पाएर कार्यक्रममा भित्रिएकी थिइन्। उमेरका दृष्टिकोणले सबैभन्दा कान्छी अंकिता बोल्ने दृष्टिकोणमा सबैभन्दा अब्बल देखिइन्। १७ वर्षीया यी युवतीले क्यारियरको पहिलो चरणमा पाएको यो उपलब्धिलाई महत्त्वपूर्ण मानेको बताइन्।

कक्षा ११ को अन्तिम परीक्षा दिएपछि अडिसन दिएकी अंकिता इन्डियन आइडलको यात्राले आफ्नो प्रतिभा उजागर गरेको बताउँछिन्। उनी भन्छिन्- 'प्रतियोगिताबाट बाहिरिने दिन अवश्य पनि नराप्ने दिन थियो, तर निर्णायकहरूको राम्रो प्रतिक्रियाले मलाई सन्तुष्ट बनायो। वाइल्ड कार्डबाट आएको दर्शकले माया गर्दैन कि ? भन्ने चिन्ताले सताउने गरेको थियो, त्यसमाथि प्रतियोगितामा हरेक साता

आइडल भए दर्शकको अपेक्षाअनुसार चल्न नसक्नुभन्दा यहि उपलब्धिका आधारमा अधि बढ्नु मुख्य कुरा हो जस्तो लाग्छ।' पर्लिनले प्रतियोगितामार्फत आफ्नो क्षमता पुष्टि गर्न सफल भएको अनुभव गरेका छन्।

पर्लिनलाई पनि नेपाली गीत गाउने इच्छा छ, गायनको कुनै सीमा हुँदैन अर्थात् कुनै भाषामा मात्र सीमित हुँदैन, उनले भने- 'गीत गाउने कुरा आत्मसँग सम्बन्धित हुने भएकाले नेपाली त के चिनियाँ गीत गाउनुपरे

सोनु निगमकै शैली पछ्याएका कारण हामीलाई अर्को सोनु निगम जन्माउनु आवश्यक छैन, भन्ने जावेद अख्तरको तीतो प्रतिक्रिया खेपेका अर्का किशोर गायक इमोन यो तर्कलाई मान्न तयार छैनन्। स्वयं सोनु निगमले तिम्रो आवाज मेरो जस्तो छैन, भनेपछि यस विषयमा केही भन्नु आवश्यक मान्दैन भन्दै १८ वर्षीय यी तन्नेरी भन्छन्- 'इन्डियन आइडल प्रारम्भिक खुडकिलो भएकाले मेरो सांगीतिक यात्रा अब सुरु भएको छ।'

इमोन सोनु निगमको जस्तो स्वरका कारण आफू बाहिरिएको मान्न तयार छैनन्। चार महिनाअघि कलकत्ताको एउटा गल्लीमा सीमित प्लस टुका विद्यार्थी इमोन अहिले पाएको एक्सपोजरलाई उपलब्धि मान्छन्। इमोनका अनुसार चार महिनाअघिसम्म उनी कोटे गायक र साधारण मानिस थिए, तर इन्डियन आइडलका कारण एकाएक चर्चामा आउन सफल भए। 'मैले इन्डियन आइडलको टाइटल नजिते पनि धेरै कुरा पाएको छु' उनी भन्छन्। प्रशान्त 'रुममेट' भएकाले नेपाली गीतसंगीतका बारेमा इमोनले पनि धेरै जान्ने मौका पाएको बताए। म हरेक रात प्रशान्तलाई नेपाली गीत गाउन आग्रह गर्थे भन्दै इमोन भन्छन्- 'नेपाली गीत प्रति एक प्रकारको लगाव बढ्दै गएको थियो।'

इमोन पनि कसैले नेपाली गीत गाउने अवसर दिए त्यसलाई गर्वका साथ स्वीकार गर्ने बताउँछन्। इन्डियन

आइडलमा धाँधली कतिको हुने देख्नुहुन्छ ? भन्ने प्रश्नमा इमोन भन्छन्- 'मलाई पनि पहिलो र दोस्रो संस्करण हेर्दा सबै नौटङ्कीजस्तो लाग्थ्यो, तर आफैँ सहभागी भएपछि थाहा भयो, त्यहाँ वास्तविक प्रतिस्पर्धा हुँदो रहेछ।' आफ्ना विषयमा निर्णायकहरूले विवाद गरेको देखा अचम्म लागे पनि त्यो पनि सबै साँचो नै हुँदो रहेछ। टेलिभिजनमा तपाईं जे देख्नुहुन्छ, त्यही नै वास्तविकता हो, उनले जिकिर गरे।

चञ्चले स्वभावका इमोन पियानो राउन्डमा जावेद अख्तरले सुरु पछ्याउन सक्ने कुशल गायक भनेर दिएको सम्मानलाई आफ्नो ठूलो उपलब्धि मान्छन्। संगीतको क्षेत्रमा आफ्नो जीवन उज्ज्वल देखा इमोनले चलचित्रमा पाश्र्वगायक बन्ने इच्छा राखेका छन्। इमोन भन्छन्- 'जे होस् बलिउड उद्योगमा मेरो नाम स्थापित होस् भन्ने चाहना राखेको छु।'

नेपाल आएका कलाकारहरूमा सबैभन्दा बढी चर्चा पाएकी चारुले कुराकानीको प्रारम्भमै उनलाई माया गर्ने सबैलाई धन्यवाद दिन चाहिन्। 'दर्शकको माया त पाएकै हो', इन्डियन आइडलबाट बाहिरिनुपर्दाको क्षण सम्झँदै चारुले भनिन्- 'भाग्यले साथ दिएन भन्नुपर्ला।' आकर्षक शारीरिक बनावटकी चारुले नेपाली जनजीवनका बारेमा प्रशान्तबाट पनि धेरै कुरा थाहा पाएको बताइन्। प्रशान्तसँग निकटस्थ चारुले केही नेपाली संवाद पनि बोल्न सिकेको बताइन्। 'तिमीलाई कस्तो छ, राम्रो छ ?' छोटे संवाद बोलेपछि हाँसिलो अनुहार बनाएकी चारुका अनुसार उनले नेपाली संगीतको क्षेत्रमा काम गर्ने इच्छा राखेकी छिन्। उनले नेपाली गीत पनि सुनेको बताइन्। इन्डियन आइडलमा सहभागी भएपछि छोटे समयमै पर्याप्त चर्चा पाएको अनुभव चारुमा छ। जावेद अख्तरले स्टुडियोमा आएर गाउन दिएको अवसरलाई उनले उपलब्धि मानेकी छिन्। इन्डियन आइडलले प्रतिभा प्रस्कृतन गराए पनि संगीतको क्षेत्रमा अझै मेहनत गर्ने चारुको योजना छ।

हाम्रो नेपालमा

एउटै छाप्रोमा ४ पत्नी, १४ सन्तान

एउटा घरमा कति मानिस बस्न सक्छन् भन्ने कुरा घरको क्षमतामा भर पर्छ तर मोरङ जिल्लाको डांगीहाट गाविस बडा नम्बर ६ गाडी गाउँका लखेन्द्र राजवंशी आफ्नो छाप्रोमा ४ श्रीमती र १४ सन्तानसहित बस्छन् भन्ने कुरा सुन्दा जो कोहीलाई विश्वास गर्न गर्न गाह्रो हुन्छ। समाचारअनुसार लखेन्द्र राजवंशीले चार-चारवटी श्रीमतीलाई एउटै घरमा र एउटै भान्साको भात खाएर राखेका छन्। श्रीमतीहरूसँग लखेन्द्रको जति निकटता र मेलमिलाप छ, चार सौताबीच त्योभन्दा बढी मेलमिलाप छ। राजवंशी अहिले ४२ वर्षका भए। उनकी चारवटी श्रीमतीबाट जन्मिएका १४ जना छोराछोरीको नाम क्रमसँग भन्न उनलाई हम्मपछि। जम्मा १२ कठठा जग्गा भएका राजवंशी जीविका चलाउन चापाकाल अर्थात् ट्युबवेल गाड्ने काम गर्छन्। ट्युबवेल गाड्ने काम नै उनको १८ जनाको परिवार पाल्ने माध्यम वा पैसा हो। उनका १४ छोराछोरीमध्ये सबैभन्दा जेठा र सबैभन्दा कान्छा सन्तानको उमेरको फरक छ वर्ष मात्र छ। अर्थात् उनकी जेठी श्रीमतीबाट

जन्मिएका जेठा छोरा रामबाबु अहिले १४ वर्षका छन् त माइली श्रीमतीबाट जन्मिएकी कान्छी छोरी रबु ५ वर्ष १० महिनाकी भइन्।

सयौं विद्यार्थी

एउटै कोठामा

पचास जना विद्यार्थी बस्नुपर्ने कक्षाकोठा, बेन्च पनि त्यतिलाई मात्रै पुग्ने तर विद्यार्थी छन् २ सय ३६

जना, तपाईंलाई पत्यार नलाग्न सक्छ तर बाँके जिल्लाको राप्तीपारिको बैजापुरस्थित एक विद्यालयको अवस्था यस्तै छ। स्थानीय सरस्वती माध्यमिक विद्यालयको कक्षा ६ मा २ सय ३६ जना विद्यार्थी एउटै कक्षाकोठामा कोचाकोच भएर पढ्न बाध्य छन्। विद्यालयका निमित्त प्रधानाध्यापक सेतीराम गोसाईंका अनुसार विद्यार्थीको चाप धेरै छ, त्यसैअनुसार कक्षाकोठाको अभाव छ। त्यसैले कोठामा यति धेरै विद्यार्थी राखेर पढाउनुपर्नेको हो। उक्त विद्यालयमा पाँच जना बस्न मिल्ने

बेन्चमा नौ जनासम्म विद्यार्थी बस्छन्। बेन्चमा पनि नअटेका केही भ्यालमा अडेस लागेर पढ्छन् भने कोही शिक्षकको अगाडि उभिएर पढ्छन्। निमित्त प्रधानाध्यापक गोसाईंका अनुसार विद्यालयमा सबैभन्दा बढी विद्यार्थी कक्षा ६ मै छन्। एउटा कोठामा बढीमा ५० जना विद्यार्थी राखेर पढाउनुपर्ने शिक्षा विभागको मापदण्ड छ।

दैनिक भत्ता नौ रुपैयाँ

सरकारी कर्मचारी तलब ठीकै भए पनि बढी पैसा कमाउने मानिसका रूपमा चिनिन्छन्। जोसुकैलाई पनि लाग्छ- निजामती कर्मचारीको फिल्डभत्ता दैनिक पाँच सय, एक हजार, दुई हजार वा पाँच हजार होला तर अनुमानविपरीत संवैधानिक अभिन्नको न्यायपालिकाअन्तर्गत काम गर्ने वैदार्को दैनिक फिल्ड भत्ता ९ रुपैयाँ ७५ पैसा तथा एक तहमाथि विचारको ११ रुपैयाँ छ। यो समाचार पढ्दा लाग्न सक्छ यो कुनै राणाकालीन समयको दैनिक भत्ता होला, तर कुरो त्यसो होइन। यो रकम संखुवासभा जिल्ला अदालत चैनपुरमा कार्यरत विचारी लोकप्रसाद पराजुलीले तामेली गराएर पाउने दैनिक फिल्ड भत्ता हो। उक्त अदालतमा यस्तो भत्ता पाउने वैदार् एक तथा विचारी चारसहितका पाँच जना कर्मचारी छन्।

र, अन्त्यमा...

म्याग्दी जिल्लाको भकिम्ली गाविसको ताराखेतका विर्खबहादुर नेपालीको घरमा पाँचवटा खुट्टा भएको कुखुराको चल्ला छ। गत भदौ १७ गते कोरलिएको उक्त चल्लाको देब्रेतिर तीनवटा र दाहिनेतर्फ दुईवटा खुट्टा छ। अहिले विर्खबहादुरको घरमा उक्त चल्ला हेर्न स्थानीय बासिन्दाहरूको घुइँचो लाग्ने गरेको छ।

पहिरो रोक्न

लामा पढाइयो

इलाम- यसपालिको अविर्ल वर्षाले धेरै गाउँ डुबानमा परे। भेल, बाडी र पहिरोका कारण धेरैले ज्यान गुमाए। यो प्राकृतिक प्रकोपबाट इलामका गाउँहरू अछुतो रहने कुरै भएन। इलामको दक्षिणी गाविस लक्ष्मीपुरका बासिन्दा पनि यो प्रकोपबाट नराम्रोसँग प्रभावित भए, तर यो प्राकृतिक प्रकोप रोक्नका लागि उनीहरूले अनौठो उपाय अपनाए। पहिरोले ठूलोला रूख तानुका साथै घैरे बगाउन थालेपछि यो विपत्तिबाट बच्न यहाँका १७ घर परिवारले लामा पढाए।

लामा पढाउन उनीहरूले प्रतिघर २ सयदेखि ५ सय रुपैयाँसम्म चन्दा उठाएका थिए। गाउँलेहरूले पहिरो गएको करिब ५ सय रोपनी जग्गामा विभिन्न रडका ध्वजापताका धागोमा उनेर पहिरो क्षेत्रलाई घेरा लगाए उक्त क्षेत्र पहिरोबाट जोगिने विश्वासमा लामा पढाएका थिए। पानी परेपछि यहाँका बासिन्दाहरू रातभर जागा रहन्छन्। यसरी पहिरोका कारण आम्दानीको स्रोत खोसिने र ज्यान नै जोगाउन गाह्रो भएपछि पहिरो कम हुने र थप संकट नआउने जनविश्वासमा चन्दा उठाएर उनीहरूले लामा पढाउने काम गरेका थिए।

-शिव मुखिया

कान्तिपुर समाचार डायरी

चुनावका लागि सुरक्षाकर्मी

सरकारले आगामी संविधानसभा निर्वाचनका लागि १ लाख ३८ हजार १ सय सुरक्षाकर्मी परिचालन गर्ने भएको छ। यसरी परिचालन गरिने सुरक्षाकर्मीहरूमध्ये ४० हजार १ सय ६८ नेपाल प्रहरी तथा २१ हजार ९ सय ३४ सशस्त्र प्रहरी छन्। यसबाहेक अपुग हुने थप ७६ हजार सुरक्षाकर्मीलाई म्यादी प्रहरीका रूपमा भर्ना गरिनेछ।

निर्वाचनमा अन्तर्राष्ट्रिय पर्यवेक्षक

आगामी संविधानसभा निर्वाचनलाई राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय गरी ८० हजारभन्दा बढी पर्यवेक्षकले पर्यवेक्षण गर्ने भएका छन्। यस्ता पर्यवेक्षकमध्ये ५ सय अन्तर्राष्ट्रिय पर्यवेक्षक हुनेछन्। निर्वाचन पर्यवेक्षणका लागि नेपालमा रहेका २२ वटा विदेशी राजदूतावास तथा विदेशमा रहेका २४ वटा नेपाली राजदूतावासको पनि प्रत्यक्ष रूपमा सलमन रहनेछ। यो व्यवस्थाअनुसार प्रत्येक मतदान केन्द्रमा औसत ३ जना पर्यवेक्षक पुग्नेछन्।

आर्थिक वृद्धिदर नाजुक स्थितिमा

सन् १९९० देखि २००५ सम्मको अवधिमा नेपालको औसत आर्थिक वृद्धिदर ४ दशमलव ४ प्रतिशत रहेको एक अध्ययन-प्रतिवेदनमा उल्लेख छ। व्यापार तथा विकासका लागि संयुक्त राष्ट्रसंघीय सम्मेलन (अकट्याड) द्वारा तयार गरिएको उक्त प्रतिवेदनअनुसार सन् १९८० देखि १९९० को अवधिमा नेपालको औसत आर्थिक वृद्धिदर ४ दशमलव ४ दशमलव थियो। त्यसैगरी सन् १९९० देखि २००० अवधिमा नेपालको आर्थिक वृद्धिदर ४ दशमलव ९ प्रतिशत रहेकोमा त्यसपछिका अवधिमा भने नेपालको आर्थिक वृद्धिदर २ दशमलव ६ प्रतिशतमा झरेको कुरा प्रतिवेदनमा उल्लेख छ। चालू दसौं योजना अवधिमा नेपालले वार्षिक ३ दशमलव ४ प्रतिशतले मात्र आर्थिक वृद्धिदर हासिल गर्ने कुरा नेपाल राष्ट्र बैकले जनाएको छ। दशौं योजना लागू गरिँदा ६ दशमलव २ प्रतिशतको आर्थिक वृद्धिदर हासिल गर्ने लक्ष्य राखिएको थियो।

गणपति महोत्सवमा डाड्डिया नृत्य

विराटनगर- गणपति पूजाका अवसरमा विराटनगरमा शनिवार डाड्डिया नृत्य सम्पन्न भएको छ। गणेश चौथीका अवसरमा आयोजित गणपति महोत्सवका क्रममा आयोजित समारोहमा ७५ जोडीले ५ समूहमा विभाजित भएर पानीमा रुभदै डाड्डिया नृत्य गरेका थिए।

विराटनगरमा पहिलो पटक आयोजित गणेश महोत्सवका अवसरमा गरिएको डाड्डिया नृत्य गणेश भजनमा आधारित थियो। त्यसबाहेक कार्यक्रममा भजन प्रतियोगितासमेत गराइएको थियो। प्रतियोगितामा मनकामना भजन मण्डलीका तर्फबाट हेमन्त सारडा र मोनिका अटलको जोडी प्रथम भयो। शिव परिवार भजन मण्डलीका रञ्जन राउत र कल्पना चौधरीको

जोडी द्वितीय तथा राम भजन मण्डलीका रामप्रसाद ठाकुर र पवन अटलको जोडी तृतीय भयो। भारतको मुम्बईमा हुने विशाल गणपति महोत्सवबाट प्रेरित हुँदै विराटनगरका उत्साही युवाहरूले यसै पटकदेखि महोत्सवको प्रारम्भ गरेका हुन्। कृष्ण जन्माष्टमीमा हुँदै आएको विशाल रथयात्रासरह यो महोत्सवलाई पनि अधि बढाइने कुरा बताउँदै आयोजक समितिका कोषाध्यक्ष अरुण राठीले अर्को वर्षदेखि गणेशको मूर्ति रथमा राखेर तान्ने बताए। यस वर्ष भने गणेशको तीन सय किलोग्राम तौल भएको एघार फिट अग्लो मूर्ति टुकमा राखेर शोभायात्रा निकालिएको थियो।

-कमल रिमाल

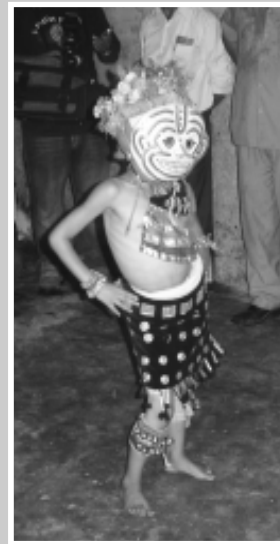
पोखरामा भक्तपुरे देवीनाच

शिव शर्मा

पोखरा- बिन्ध्यवासिनी मन्दिरको प्राङ्गणमा विभिन्न वेशभूषामा देवीहरू प्रकट भए। के रहेछ भनेर मानिसहरूको ओइरो लाग्यो। कतिपय त भुक्तिपति पनि साँच्चिकै देवी प्रकट भएछन् भनेर, तर त्यहाँ कुनै देवी प्रकट नभएर भक्तपुरका नेवार समुदायमा प्रचलित देवीनाचको तामझाम थियो। नाचको प्रारम्भ बिन्ध्यवासिनी मन्दिरबाट भयो। नृत्यटोली बिन्ध्यवासिनी हुँदै मोहोरियाटोल, नालामुख, तेसापट्टी भीमसेन चोक, रामकृष्ण टोल हुँदै गणेशटोलमा पुगेको थियो।

साढे तीन सय वर्ष पुरानो मल्लकालीन यो नाच पहिलो पटक नेवा:खल कास्कीको आयोजनामा बाँगलुङसँगै पोखरामा प्रदर्शन गरिएको हो। हनुमान नाच संरक्षण परिषदको

निमन्त्रणमा भक्तपुर सांस्कृतिक प्रबर्द्धन समितिले सांस्कृतिक नाचको प्रदर्शन गर्ने अवसर जुटाएको थियो। यो नाचमा १२ जना देवता हुन्छन्। नाचमा ४५ जना कलाकारले दुर्लभ र परम्परागत मञ्जूश्री, ज्यापुज्यापुनी, देवी, महाकाली, धिमे, चर्या आदि गरी १४ प्रकारका नृत्य देखाएका थिए। यो नाच पोखरामा देखाउनुको उद्देश्य सांस्कृतिक आदानप्रदान नै हो- नेवा:खल कास्कीका अध्यक्ष प्राकाशमान पालिखेले साप्ताहिकलाई जानकारी दिए। यो नाच भक्तपुरको तचपाल तथा तौमदीमा लोकप्रिय छ। यो नाच खास गरी वर्षमा दुई पटक इन्द्रजात्रा र गाईजात्राको सन्दर्भमा देखाइन्छ। नाचमा दानवसँग लडाईं गर्दाको दृश्य हेर्न पाइन्छ।

अवसर

काठमाडौं स्थित एक कम्पनीका लागि न्यूनतम एसएलसी तह उत्तीर्ण केही सेल्स व्वायको आवश्यकता छ। सुटिड र टेलरिडसम्बन्धी कम्तीमा दुई वर्षको अनुभव प्राप्त व्यक्तिले पासपोर्ट साइजको फोटो र सम्पूर्ण व्यक्तिगत विवरणसहित कम्पनीको पोस्टबक्स नम्बर ६६६६ मा आवेदन दिनुहोला।

• एक कम्पनीका लागि अंग्रेजी भाषा तथा कम्प्युटर ज्ञान भएको, दिउँसो वा राति दुवै सिफ्टमा काम गर्न सक्ने एक कस्टमर सर्भिस अफिसरको आवश्यकता छ। इच्छुक व्यक्तिले तुरुन्तै आफ्नो व्यक्तिगत विवरण र तस्वीरसहित इमेल ठेगाना hrdept.ssn@gmail.com मा आवेदन दिनुहोला।

• काठमाडौंस्थित एक नयाँ कार्यालय विस्तारका लागि कम्तीमा टेस्ट उत्तीर्ण ११ महिला तथा ९ पुरुषको आवश्यकता छ। इच्छुक व्यक्तिले कार्यालयको फोननम्बर ४३०१८२२ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

• काठमाडौंस्थित एक नयाँ रेस्टुरांका लागि कन्टिनेन्टल फूड प्रिपरेसन सेफको आवश्यकता छ। अनुभव प्राप्त व्यक्तिले मोबाइल नम्बर ९८४९६४८३४७ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

• काठमाडौंस्थित एक संस्थाका लागि केही साइकल सेल्सम्यानको आवश्यकता छ। इच्छुक व्यक्तिले आफ्नो व्यक्तिगत विवरण र तस्वीरसहित पोस्टबक्स नम्बर ४९५५ मा आवेदन दिनुहोला।

• काठमाडौंस्थित एक विजनेस एकेडेमीका लागि स्नातक तह उत्तीर्ण कोअर्डिनेटरको आवश्यकता छ। अंग्रेजी भाषा र कम्प्युटरसम्बन्धी राम्रो ज्ञान भएका व्यक्तिले इमेल ठेगाना info@uniquibiz.com मा आवेदन दिनुहोला।

• विराटनगरस्थित एक विद्यालयका लागि बीए वा बीएड

उत्तीर्ण सोसियल स्टडिज शिक्षकको आवश्यकता छ। माध्यमिक तहमा कम्तीमा तीन वर्षको अनुभव प्राप्त व्यक्तिले विराटनगरस्थित विद्यालयको फोननम्बर ०२१-४३६०५६ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

• ललितपुरस्थित एक प्रतिष्ठित संस्थाका लागि व्यवस्थापन संकायमा कम्तीमा स्नातक तह उत्तीर्ण एकजना एक्ज्युक्युटिभ सेक्रेटरीको आवश्यकता छ। स्नातक तह उत्तीर्ण भएकाहरूको हकमा विजनेस एडमिनेस्ट्रेसनसम्बन्धी १० वर्षको अनुभव र स्नातकोत्तर तह उत्तीर्ण भएकाहरूको हकमा ५ वर्षको अनुभव अनिवार्य छ। अंग्रेजी भाषा तथा कम्प्युटरसम्बन्धी राम्रो ज्ञान भएका व्यक्तिले आफ्नो सम्पूर्ण व्यक्तिगत विवरण र तस्वीरसहित पोस्टबक्स नम्बर २६ ललितपुरमा आवेदन दिनुहोला।

• काठमाडौंस्थित एक व्यापारिक गृहका लागि मार्केटिङ/विजनेस एडमिनेस्ट्रेसनमा स्नातक तह उत्तीर्ण दुई जना मार्केटिङ अफिसरको आवश्यकता छ। सम्बन्धित क्षेत्रमा कम्तीमा एक वर्षको अनुभव, मोटरसाइकलको लाइसेन्स प्राप्त, अंग्रेजी भाषाको ज्ञान र कम्प्युटरसम्बन्धी ज्ञान भएका व्यक्तिले आफ्नो सम्पूर्ण व्यक्तिगत विवरणसहित जिपिओ बक्स ३५७२ काठमाडौंमा आवेदन दिनुहोला।

• काठमाडौंस्थित एक एजुकेसन कन्सल्टेन्सीका लागि कम्तीमा प्लस टु तह उत्तीर्ण दुईजना महिला रिसेप्सनिस्ट र स्नातक तह उत्तीर्ण तीनजना महिला शैक्षिक परामर्शदाताको आवश्यकता छ। योग्य व्यक्तिले कन्सल्टेन्सीको फोननम्बर ४२४९९९ मा सम्पर्क राख्नुहोला।

• वीरगञ्जस्थित एक एफएम स्टेसनका लागि एकजना स्टेसन म्यानको आवश्यकता छ। दक्ष तथा अनुभवी व्यक्तिले आफ्नो सम्पूर्ण व्यक्तिगत विवरणसहित पोस्टबक्स नम्बर २३८४२ मा आवेदन दिनुहोला।

विदेशी कलेजसँग सम्झौता शिक्षामा नौलो आयाम

अभिनव कर्माचार्य, रेजिना महर्जन, रोजिना कट्टेल लगायत १५ जना विद्यार्थी बेलायतको युनिभर्सिटी अफ बेडफोर्डसायरमा अध्ययन गर्दैछन्। उनीहरू त्यहाँ व्यवस्थापन विषय अध्ययन गर्दैछन्। यसअघि उनीहरू हिमालयन हवाइटहाउस कलेजमा अध्ययनरत थिए। जापानको वाकानाइ युनिभर्सिटीमा १० जना नेपाली विद्यार्थी छन्। उनीहरू पनि हिमालयन हवाइटहाउसमै केही समय अध्ययन गरी बाँकी कोर्स गर्न जापान पुगेका हुन्। हिमालय हवाइट हाउस कलेजले विभिन्न विदेशी विश्वविद्यालयसँग सम्झौता गरेको छ।

हवाइट हाउसले नेदरल्यान्डको सीएचएन युनिभर्सिटी र अस्ट्रेलियाको लेटोभ युनिभर्सिटीसँग होटल म्यानेजमेन्टमा, बेलायतको बेडफोर्डसायर युनिभर्सिटी र अमेरिकाको वेस्टर्न इन्टरनेसनल युनिभर्सिटीसँग व्यवस्थापनमा तथा जापानको वाकानाइ युनिभर्सिटीसँग आईटी र कम्प्युटर इन्जिनियरिङजस्ता विषयमा द्विपक्षीय सम्झौता गरेको छ। उनबस्को कलेजले पनि भारतको नयाँ दिल्लीको वेस्टर्न युनिभर्सिटी कलेजसँग यस्तै सम्झौता गरेको छ। उनबस्को कलेजको मुख्य कार्यालय अमेरिकाको एरिजोनामा छ। उनबस्कोमा बीबीए अध्ययनरत विद्यार्थीले उक्त कलेजमा पढ्ने सुविधा

प्राप्त गर्न सक्छन् तर यसका लागि कमसेकम बीबीएका सुरुका २ वर्ष उनबस्कोमै अध्ययन गरेको हुनुपर्छ। बाँकी २ वर्षमध्ये एक वर्ष दिल्ली अनि एक वर्ष एरिजोनामा अध्ययन गर्न सकिन्छ। उनीहरूले चाहे दुवै वर्ष एरिजोनामै अध्ययन गर्न सक्छन्। नेपालमा दुई वर्षका लागि १ लाख शुल्क तिर्नुपर्छ। बाँकी २ वर्ष दिल्लीमा पढ्ने २ लाख रुपैयाँ खर्च लाग्छ भने एरिजोनामा पढ्ने १४ लाखजति खर्च लान सक्छ। विद्यार्थीको छनौटअनुसार जुन देशको कलेजमा पनि पढ्न सकिने सुविधा उनबस्कोले मिलाइदिएको छ। अर्को वर्षदेखि यो सुविधाको उपभोग प्रारम्भ हुने कुरा प्रिन्सिपल कपिल रेग्मीले बताए।

सुनील शाक्य, निश्चल श्रेष्ठ,

सुभी अमात्य आदि ६ जना विद्यार्थी हाल अमेरिकाको केन्ट स्टेट युनिभर्सिटीमा अध्ययन गर्दैछन्। यसअघि उनीहरू युनाइटेड कलेजका विद्यार्थी थिए। उनीहरूले त्यहाँ बीबीएसको ६ सेमेस्टरसम्म अध्ययन गरेका थिए। यसलाई त्यहाँ बीबीए समकक्ष मानिन्छ। बीबीए सिध्याउन ८ सेमेस्टर पूरा गर्नुपर्छ। उनीहरू अमेरिकामा त्यही बाँकी २ सेमेस्टर अध्ययन गर्दैछन्। यो कोर्स सिध्याएपछि उनीहरूलाई अन्डरग्राजुएट डिग्री प्रदान गरिनेछ। हिमालयन हवाइटहाउस, युनाइटेड र उनबस्को मात्र होइन, अहिले नेपालका धेरै कलेजले विदेशी विश्वविद्यालयसँग द्विपक्षीय सम्झौता गरेका छन्, जसअन्तर्गत केही समय नेपालमै र केही समय विदेशमा पढेर विदेशी विश्वविद्यालयको डिग्री प्राप्त गर्न सकिन्छ। यसमा अभिभावकहरूलाई पनि शुल्कमा सहूलियत हुन्छ।

पढ्नका लागि विदेश जाने चलन पुरानो हो। खुला सिमानाका कारण भारत जाने विद्यार्थी त पहिलेदेखि नै धेरै छन्, तर अमेरिका, जापान, बेलायत, अस्ट्रेलिया आदि मुलुकमा अध्ययन गर्न जानेहरूको संख्या अहिले हवात्तै बढेको छ। विद्यार्थी भिसामा गएर त्यहाँ पढाइभन्दा पनि पैसा कमाउने काममा लाग्नेहरू पनि पाइन्छन्। यो अवस्थामा अहिलेको यो नयाँ ट्रेंडले दूतावासहरूलाई भिसा दिनका लागि विश्वसनीय आधार उपलब्ध गराउने दावी यो क्षेत्रमा लागेकाहरूको छ। त्यसबाहेक अब विदेश अध्ययनका लागि अभिभावक एवं विद्यार्थीले व्यक्तिगत रूपमा टाउको दुखाउनुपर्ने स्थिति पनि छैन।

कलेजहरूले इच्छुक विद्यार्थीबाट आवेदन माग गर्छन्। त्यसपछि उताको

—एकराज सुवेदी

मोबाइल मर्मतबाट आम्दानी

मोबाइल नेटवर्कको संजाल फैलँदै गएपछि यस क्षेत्रमा रोजगारीको पनि प्रशस्त अवसर सिर्जना भैरहेका छन्। मोबाइल प्रयोगकर्ताले मोबाइलमा हुने सामान्य गडबडीलाई आफैले समाधान गर्न सक्छन्। यसले गर्दा आफ्नो मोबाइल सुरक्षित हुनुका साथै खर्च पनि बचत हुन्छ। त्यसैले मोबाइल के कारणले विग्रन्छ र कुन पार्टसमा बढी समस्या उत्पन्न हुन्छ जानि राखे आफैलाई फाइदा हुन्छ।

पानीमा भिजे, भुइँमा खसे, समयमै चार्ज नगरे, ब्याट्री गडबड भए, मोबाइल डेथ भैरहे, कुराकानी गर्दागर्दा लाइन काटिने भए, चार्जिङ पिन गलत तरिकाबाट लागी सर्त भए मोबाइल सेटमा खराबी आउन सक्छ। मोबाइल सेटमा कुनै गडबडी भए मल्टिमिटरबाट जाँच्नुपर्छ। यसो गर्दा कुन उपकरणमा गडबडी छ जानकारी पाइन्छ। आवाज नगए माइक जाँच्नुपर्छ। मल्टिमिटरले उक्त परीक्षण गरेपछि अझै त्यसमा समस्या देखिए अडियो आईसी जाँच गर्नुपर्छ।

त्यसैगरी आवाज नआए स्पिकरका साथै पीसीबी जोडिएको कन्पोनेन्टलाई मल्टिमिटरले जाँच्नुपर्छ। रिगर वा भाइब्रेटरले काम नगरेको अवस्थामा लजिक आईसी वा त्यसमा जोडिएको कन्पोनेन्टमा खराबी हुन पनि सक्छ। यस्तो अवस्थामा मल्टिमिटरले जाँचेर विभिन्नको पार्ट्स बदल्नुपर्छ। नेटवर्कको समस्या मुख्यतया चार प्रकारले हुन सक्छ। नेटवर्क कभरेजको कमी, नेटवर्क एक्सेस वा नेटवर्क फाउन्ड नहुनु, यस्तो समस्यालाई नेटवर्क आगमन, बहिर्गमन जाँचेर ठीक गर्न सकिन्छ।

मोबाइल चार्जिङबाट दुई प्रकारबाट समस्या उत्पन्न हुन सक्छन्। एउटा नो चार्जिङ र अर्को नट चार्जिङ। नो चार्जिङमा मोबाइलको स्क्रिनमा केही पनि

देखिँदैन भने नट चार्जिङमा स्क्रिनमा भएको कुरा देखिन्छ। यस्तो बेलामा मल्टिमिटरले चार्जिङ भोल्टेजका साथै चार्जिङ कन्ट्रोल आईसी वा चार्जिङ कनेक्टर जाँच्नुपर्छ। डिस्प्ले अफ हुने समस्या भए सबैभन्दा पहिले स्क्रिनको एलसीडी परीक्षण गर्नुपर्छ।

स्क्रिन ठीक छ भने पावर सप्लाय वा डिस्प्ले कनेक्टर जाँच्नुपर्छ। त्यसैगरी मोबाइलमा नम्बर अडि्ट बटन क्लिप्स धूलोले वा खिपर काम नगर्ने हुनसक्छ। यस्तो भए क्लिप्स परिवर्तन गरी अर्को क्लिप्स जाँच्नुपर्छ। त्यसपछि पनि बटनले काम नगरे क्लिप्स ड्राइभलाई मल्टिमिटरले जाँच्नुपर्छ। यसका कारणले पनि कहिलेकाहीँ मोबाइल ह्यांग वा लक हुन सक्छ। सिमकार्ड खोकार नगरे सिमड्राइभ वा कनेक्टर जाँचेर खराब पार्ट्स बदल्नुपर्छ। म्यासेज वा एसएमएस जाने वा आउने पनि नभए म्यासेज सेन्टर नम्बर जाँच्नुपर्छ। यदि त्यो पनि ठीक छ भने अन्य के खराबी भएको हो थाहा पाउनु आवश्यक हुन्छ।

मोबाइल मर्मत तथा परीक्षणका लागि कुनै खास शैक्षिक योग्यता आवश्यक पढ्न तर पनि एसएलसी उत्तीर्ण गरेको छ भने उसले मोबाइलका पार्टपुर्जाका सबै नाम भन्न र लेख्न सक्ने भएकाले सजिलै काम सिक्न सक्छ। मोबाइलको पनि २ भाग हुन्छ- हार्डवेयर र सफ्टवेयर। हार्डवेयरको मर्मत हातैबाट गर्न सकिन्छ भने सफ्टवेयरको मर्मत कम्प्युटरको माध्यमबाट गर्न सकिन्छ। तालिमपछि मोबाइलको सांकेतिक शब्द एएमपीएस, तन्त्र, बेन्ड, सिमकार्ड, डायलमुड, लक, कोड, इएसएन, थर्डजेनेरेसन आदिका बारेमा पनि जानकारी हुन्छ। ४ फिट लम्बाइ, ४ फिट चौडाइ भएको ठाउँमा आवश्यक सामान राखी मोबाइल मर्मत तथा रिपेयरिङको व्यवसाय सञ्चालन गर्न सकिन्छ।

—विष्णुकुमार श्रेष्ठ

नेपालमा पनि सफ्टवेयर फ्रिडम डे

अधिकांश मानिसलाई यसका बारेमा जानकारी छैन। अनधिकृत रूपमा प्रयोगमा ल्याइएका सफ्टवेयर प्रयोगका दृष्टिकोणले उपयुक्त छैनन् भन्ने जानकारी सबैमा हुनु आवश्यक भैसकेको छ, त्यसैले यो दिवस

• **नेसनल कलेज अफ कम्प्युटर स्टडिजका दीपेश श्रेष्ठले इन्टिग्रेटेड लाइब्रेरी एक्सेस सिस्टम नामक सफ्टवेयरको विकास गरेका छन्। लाइब्रेरीमा कुन पुस्तक कहाँ, कुन अवस्थामा छ, यसको मूल्य कति छ जस्ता सम्पूर्ण जानकारी उक्त सफ्टवेयरको मद्दतबाट प्राप्त गर्न सकिन्छ। त्यसबाहेक कुन व्यक्ति ले कुन पुस्तक पढ्यो भन्ने जानकारीका साथै पुस्तक पढ्ने व्यक्तिको सम्पूर्ण प्रोफाइलसमेत त्यहाँ बन्छ। यो सफ्टवेयरले जापानको बाखक युनिभर्सिटीले नेपालमा आयोजना गरेको जाभा कन्स्टेट २००७ मा तेस्रो स्थान प्राप्त गरेको थियो।**

• **उक्त कलेजका विद्यार्थीहरूले नेपाल टेलिकमका लागि उपयुक्त स्वीचिड सर्भिस रेकर्ड मेन्टिनेन्स सिस्टम सफ्टवेयरसमेत निर्माण गरेका छन्। यसबाट टेलिकमको टेलिफोनमा कून-कून सुविधा छ र कून-कून सुविधा दिन सकिन्छ भनेर राम्रोसँग हेर्नुका साथै तुरुन्तै ती सुविधा उपलब्ध गराउन सकिन्छ।**

• **नोबेल इन्डियाले ओपन सुसे सफ्टवेयरको डिजाइन गरेको छ। यसमा केडीई अर्थात् क्युविकल डेस्कटप इन्भान्मेन्ट हुन्छ। यसको मद्दतबाट कम्प्युटरमा भएका कुनै पनि डकुमेन्टलाई छिटो र सजिलैसँग खोज्न सकिन्छ। यसमा भएका कन्कोर, एमोरक, डिजिक्याम आदिको सहायताले डकुमेन्ट खोज्न, मिडिया प्लेयर व्यवस्थित गर्न तथा तस्वीरका बारेमा सबै जानकारी प्राप्त गर्न सकिन्छ।**

माथि उल्लेखित सबै सफ्टवेयर गत शनिवार राजधानीमा आयोजित सफ्टवेयर फ्रिडम डेका अवसरमा प्रदर्शन गरिएका थिए। यसबाहेक त्यहाँ अन्य विभिन्न प्रकारका सफ्टवेयर पनि प्रदर्शनी गरिए। विभिन्न कलेज, व्यवसायी तथा अन्य स्वतन्त्र व्यक्तिहरूको समेत सहभागितामा ओपन सोर्सको प्रयोग गरेर बनाइएका सफ्टवेयरहरूको प्रयोगका बारेमा जनचेतना जगाउने प्रयत्न पनि गरिएको थियो।

विश्वभर खरिद गरेर चलाउनुपर्ने सफ्टवेयर निःशुल्क प्रयोग गर्न पाउनुपर्छ भन्ने उद्घोषका साथ यो दिवस मनाइएको हो। नेपालमा पनि यो अभियानमा संलग्नहरूले फ्री एन्ड ओपन सोर्स सफ्टवेयर अर्थात् फोसका बारेमा जानकारी दिन फोस नेपालको गठन गरेका छन्। नेपालमा अधिकांश चोरीका सफ्टवेयर प्रयोग भैरहेका छन्। ओपन सोर्सका माध्यमबाट मात्र इन्टरनेट र सफ्टवेयर डेभलपका अधिकांश काम हुने भए पनि

मोबाइलबाट नेपालभरि एउटै शुल्क

नेपाल टेलिकमले असोज १ गतेदेखि कम्पनीको जीएसएम तथा सीडीएमए प्रविधिका मोबाइल फोनबाट अर्को मोबाइलमा कल गर्दा हुने महसुलमा परिमार्जन गरेको छ। नयाँ व्यवस्था अनुसार यी मोबाइलबाट नेपालभरि जुनसुकै स्थानमा रहेका मोबाइलमा फोन गर्दा स्थानीय कल बराबरको मात्र चार्ज लाग्छ। टेलिकमका मोबाइलबाट अर्को टेलिफोन वा मोबाइलमा फोन गर्दा दुई प्रकारको महसुलको व्यवस्था गरिएको छ। अहिले टेलिकमको जीएसएम प्रविधिको पोस्टपेड मोबाइलबाट फोन गर्दा स्थानीय कल ३ रुपैयाँ, प्रिपेड मोबाइलबाट फोन गर्दा ३ रुपैयाँ ५० पैसा वा सीडीएमए प्रविधिको मोबाइल अर्थात् स्काइ फोनबाट कल गर्दा ३ रुपैयाँ छ।

एउटा अञ्चलमा रहेको मोबाइलबाट अर्को अञ्चलमा रहेको मोबाइलमा फोन गर्दा यो स्थानीय कलबाहेकको थप चार्ज पनि तिर्नुपर्छ। यो थप चार्जलाई डिस्ट्यान्स चार्ज भनिन्छ। असोज १ गतेभन्दा अघि डिस्ट्यान्स चार्ज २ रुपैयाँ थियो भने त्यसपछि यो शुल्क घटाएर १ रुपैयाँ मात्र बनाइएको छ। मोबाइलमा एउटा अञ्चलभरि गरिने कललाई स्थानीय कल मानिन्छ। अन्य अञ्चलमा फोन गर्दा त्यसमा थप डिस्ट्यान्स चार्ज पनि तिर्नुपर्छ।

यसरी स्थानीय तथा डिस्ट्यान्स चार्ज दुवै तिर्नुपर्छ। जस्तै काठमाडौंको कुनै पनि मोबाइलबाट बागमती अञ्चलभरि फोन गर्दा स्थानीय कल मात्र लाग्थ्यो तर त्यसबाट विराटनगर अथवा वीरगञ्जस्ता बागमती अञ्चलबाहिर फोन गर्दा स्थानीय र डिस्ट्यान्स चार्ज दुवै तिर्नुपर्छ। यसो हुँदा पोस्टपेड र सीडीएमए मोबाइलबाट ३ रुपैयाँमा १ रुपैयाँ थप तथा प्रिपेडमा ३ रुपैयाँ ५० पैसामा १ रुपैयाँ थप शुल्क तिर्नुपर्छ। नयाँ व्यवस्था अनुसार त्यसरी फोन गर्दा थप १ रुपैयाँ शुल्क तिर्नुपर्दैन। अब मोबाइलबाट नेपालभरिका जुनसुकै अञ्चलमा फोन गर्दा पनि लोकल कलको चार्ज मात्र तिरे पुग्छ। यो व्यवस्था हाललाई मोबाइलमा मात्र उपलब्ध छ।

मोबाइलबाट अर्को अञ्चलका साधारण फोनमा कल गर्दा डिस्ट्यान्स

चार्ज बापतको थप १ रुपैयाँ शुल्क तिर्नुपर्छ। यसलाई रोमिड चार्ज भनिन्छ।

के हो रोमिड ?

एक अञ्चलमा रजिस्टर्ड गरिएको मोबाइल अर्को अञ्चलमा पुगेको छ भने त्यसलाई रोमिड अवस्था भनिन्छ। जस्तै काठमाडौंको मोबाइल वटवलमा चलिरहेको छ भने यो रोमिड अवस्था हो। यसमा पनि नयाँ व्यवस्था लागू भएको छ। उक्त मोबाइलमा काठमाडौंको कुनै मोबाइलबाट फोन आएर उठाउँदा अब डिस्ट्यान्स चार्ज बापतको थप १ रुपैयाँ शुल्क तिर्नुपर्दैन। निःशुल्क मोबाइल उठाउन सकिन्छ। यसरी एक ठाउँमा लिएको मोबाइल नेपालभरि कुनै पनि स्थानमा सहज रूपमा चलाउन सकिने भएको छ। तर साधारण टेलिफोनबाट आएको फोन उठाउँदा भने डिस्ट्यान्स चार्ज बापतको थप १ रुपैयाँ शुल्क तिर्नुपर्छ।

के छ त नयाँ व्यवस्था ?

टेलिकमले ३ किसिमका मोबाइल प्रचलनमा ल्याएको छ। जीएसएम पोस्टपेड तथा प्रिपेड र सीडीएमए प्रिपेड। जीएसएम अर्थात् ग्लोबल सिस्टम अफ मोबाइल एउटा प्रविधि हो। यो प्रविधिका पोस्टपेड नम्बर ९८२१० र ९८२११ बाट सुरु गरिएका छन् भने प्रिपेड ९८४१ बाट सुरु गरिएका छन्। सीडीएमएको पूरा अर्थ कोड डिभिजन मल्टिपल एक्सेस हो। यो पनि अर्को प्रविधिको मोबाइल हो। यो सेवा ९७४१ नम्बरबाट प्रारम्भ भएको छ। शुल्कका लागि टेलिकमले विहान ८ देखि साँझ ८ बजे सम्मलाई पिक आवर र साँझ ८ देखि विहान ८ बजेसम्मलाई अफ पिक आवर मानेको छ।

जीएसएम पोस्टपेड मोबाइलबाट शनिवारबाहेक उही तथा अर्को अञ्चलमा रहेका समेत जीएसएम अथवा सीडीएमए मोबाइलमा कल गर्दा पिक आवरमा प्रतिमिनेट ३ रुपैयाँ तथा अफ पिक आवरमा १ रुपैया ५० पैसा महसुल लाग्छ। यो अवस्थामा प्रिपेड मोबाइलबाट क्रमशः ३ रुपैयाँ ५० पैसा तथा २ रुपैयाँ ५० पैसा लाग्छ। जीएसएम पोस्टपेड मोबाइलबाट शनिवार चौबीसै घन्टा जीएसएम अथवा सीडीएमए मोबाइलमा कल गर्दा प्रतिमिनेट १ रुपैयाँ ५० पैसा तथा प्रिपेडबाट २ रुपैयाँ ५०

पैसा महसुल लाग्छ।

सीडीएमए प्रिपेड मोबाइलबाट जीएसएम अथवा सीडीएमए मोबाइलमा कल गर्दा पिक आवरमा प्रतिमिनेट ३ रुपैयाँ तथा अफ पिक आवरमा २ रुपैयाँ महसुल लाग्छ। तर अर्को अञ्चलमा रहेका टेलिकमका ल्यान्डलाइन तथा युटिलिजस्ता अन्य सेवा प्रदायकका नेटवर्कमा कल गर्दा भने माथि उल्लिखित शुल्कमा डिस्ट्यान्स चार्जबापत थप १ रुपैयाँ शुल्क लाग्छ।

अर्को नयाँ व्यवस्था

असोज १ गतेदेखि नै टेलिकमले जुनसुकै फोन अथवा मोबाइलबाट प्रिपेड कलिड कार्ड प्रयोग गरी अमेरिका र क्यानाडा फोन गर्न सकिने व्यवस्थामा नयाँ महसुल

निर्धारण गरेको छ। एक्सेस कोड १४२४ प्रयोग गरी यो सुविधा उपभोग गर्न सकिन्छ। यो अवस्थामा प्रतिमिनेट ८ रुपैयाँ मात्र महसुल निर्धारण गरिएको छ। यी शुल्कमा २५ प्रतिशत कर थप गर्नुपर्छ।

हाल टेलिकमको जीएसएम मोबाइल सेवाको कभरेज ४३ जिल्लामा तथा सीडीएमए मोबाइल सेवाको विस्तार ७० जिल्लामा भैसकेको छ। २०६४ ब्रावण महिनाको अन्त्य सम्ममा जीएसएम मोबाइल सेवातर्फ ९ लाख ७२ हजार ५ सय ८८ तथा सीडीएमए मोबाइल सेवातर्फ ७८ हजार ८ सय ५६ ग्राहक बनिसेकेका छन्।

—एकराज सुवेदी

विज्ञान

दमका रोगी महिला

दमका रोगी महिलाको स्वास्थ्यमा सहयोग पुऱ्याउने उद्देश्यले केही नयाँ अध्ययन भएको छन्। अमेरिकामा भएको पछिल्लो अध्ययन अनुसार दमका रोगी महिलाले प्रसस्त गोलभेंडा, गाजर तथा हरियो सागपातको सेवन गर्नुपर्छ। यसअघिका अध्ययनले पुरुषको तुलनामा महिलामा दमको समस्या बढी हुने गरेको देखा परेको थियो। महिनावारीको अवधिमा महिलाहरूको ग्रन्थिमा पनि व्यापक परिवर्तन आउने हुनाले दमको समस्या बढ्ने यसअघिका अध्ययनहरूले देखाएका थिए। ग्रन्थीको गडबडी कम गर्न सागपातले सहयोग पुऱ्याउने अध्ययनले देखाएको छ। अमेरिकामा न्यू मेक्सिकोस्थित नेसनल इन्स्टिच्युट अफ पब्लिक हेल्थले गरेको उक्त अध्ययनमा ६९ हजार महिला सहभागी थिए।

अध्ययनका क्रममा बढी सागपात खाने महिलामा दमको समस्या सागपात कम खाने महिलाहरूको तुलनामा कम रहेको पाइएको थियो।

कम सुत्ने मानिस

नपुंसक बन्ने डर

अमेरिकामाको पेन्सिल्वेनिया विश्वविद्यालयका अनुसन्धानकर्ताहरूले कम सुत्ने मानिस हृदयसम्बन्धी रोगबाट प्रताडित बन्ने निष्कर्ष निकालेका छन्। अनुसन्धानकर्ताहरूले ३९ जना स्वयंसेवकलाई चार घण्टा मात्र सुत्न लगाई गरिएको परीक्षणका क्रममा उक्त निष्कर्षमा पुगेका छन्। त्यसरी चार घण्टा मात्र सुत्ने स्वयंसेवकहरूमा हृदयको धड्कन अस्वाभाविक रूपमा बढ्नुका साथै उच्च रक्तचाप र नपुंसकताको सम्भावनासमेत देखिएको थियो। यसअघि गरिएको एक अनुसन्धानमा कुबेलामा सुत्नेहरूमा हृदयरोग लाग्ने सम्भावना बढी हुने कुरा पत्ता लागेको थियो।

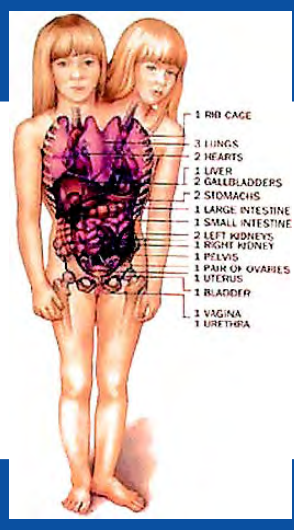
साप्ताहिक इन्फो

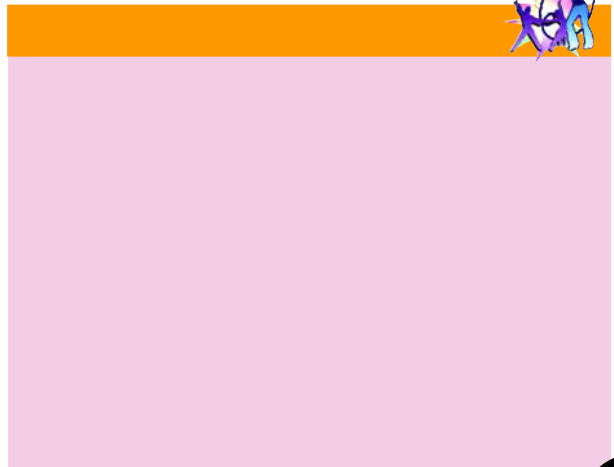
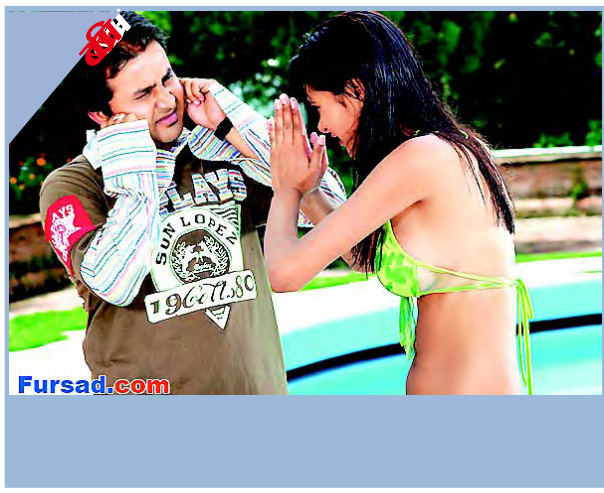

जितुचाको जेक्स

jitendra_rajb@hotmail.com

असनमा किनमेल गरी घर फर्कन लागेको विक्राम रिक्सावालासँग : थापाथली जाने हो ?

रिक्सावाला : जाने त हो, तर १० रुपैयाँ लाग्छ।

विक्राम : १० रुपैयाँ रे, २ रुपैयाँमा हुँदैन ?

रिक्सावाला : हुँदैन, कुनचाहिँ रिक्सावालाले लान्छ र २ रुपैयाँमा ?

विक्राम : तै पछाइ बस्, म लान्छु २ रुपैयाँमा।

०००

सार्वजनिक पार्कमा एक युगल जोडी गफ गर्दै थिए, एककासि युवकले युवतीको ओठमा म्वाई खाइदिएछ।

युवक : के हो विवाहअधि नै ?

युवती : नआत्तु प्रिय, म विवाहित नै हुँ।

०००

एक जना श्रीमान् अपरेशन कोठामा पेटको अपरेशन गराउनुअधि आफ्नी श्रीमतीसँग : यदि मलाई अपरेशन गर्दा केही भैहाल्यो भने यो डाक्टरसँग तिमीले विवाह गर्नु है।

श्रीमान्को कुरा सुनेर श्रीमती : हैन, यो के नचाहिने कुरा गर्नुभा'को

तपाईंले ?

श्रीमान् : ल, हो त नि ! यो डाक्टरसँग बदला लिने योभन्दा उत्तम उपाय अरु के होला र ?

०००

विक्राम जितुचासँग कुरा गर्दै : ल भन, माइक्रोसफ्टको बिलगेट्स र ममा के कुरा समान छ ?

जितुचा : खोइ थाहा भएन त। के होला र विक्राम दाइ ?

विक्राम : बिलगेट मेरो घर कहिल्यै आउदैन, अनि म पनि कहिल्यै उसको घर जान्छु।

०००

कक्षा तीनमा पढ्ने पारससँग शिक्कले प्रश्न गरेछन् : ल भन, कान सुन्न नसकेलाई हामी के भन्छौ ?

पारस : जे भने पनि के फरक पर्छ र मिस, कान सुन्ने होइन क्यारे।

०००

एउटा कुकुर कम्प्युटर बनाउने ठाउँमा काम खोज्न गएछ, तर त्यो कार्यालयको हाकिम कुकुरले काम माग्नु आएको देखेर छक्क पर्दै भनेछ : हैन, तिमी कुकुर भएर पनि काम गर्न खोज्नु त ज्यादै अनौठो कुरा हो नि, मलाई विश्वास छ- तिमीले कुनै पनि सर्कसमा काम पाउनेछौ।

हाकिमको कुरा सुनेर कुकुरले सानो स्वरमा भनेछ : अब आईटी पछिको कुकुरको सर्कसमा के काम गर्ने ?

०००

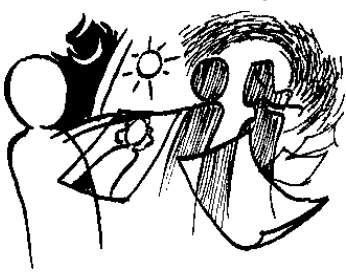
घरको भान्जामा काम गर्न भर्खर राखेको नोकरलाई अफिसबाट घर फर्किएपछि घरघनी साउनीले सोधिन्छन् : विर्खे, तैले आज विवाह मले भनेभै फ्रिज सफाचट पारेको छस् हैन ?

विर्खे : पारै हजुर, सफाचट पारे। फ्रिजमा राखेका परिकारहरू त कस्तो मीठो ! मलाई सफाचट पार्न दिनभरि नै लाग्यो।

कविता

तिमीलाई सम्झन्छु

रात-दिन सम्झनाले पोल्दा तिमीलाई सम्झन्छु देखी तिमी सपनीमा बोल्दा तिमीलाई सम्झन्छु साथ राख्छु तस्विरसँग तिमी समीप नहुँदा यादै यादमा बसेर टोलाउँदा तिमीलाई सम्झन्छु गन्धु मनमा कुरा तिमीलाई सम्झी पिरतीको आफन्तले तिमी कुरा खोल्दा तिमीलाई सम्झन्छु एकरथका दुई पाइया हामी सधै-सधै पत्रमा यस्ता कुरा पढ्दा तिमीलाई सम्झन्छु एकैले थिए अन्यैलेमा साथ पाए स्मृतिको दुई मुटु मायामा घोल्दा तिमीलाई सम्झन्छु।

-सुरेश गिरी

यस्तै संस्कार मान

नेपालीको छोरो हो संस्कार तिमी मान्ने गर भयाड चढ्ने जातको खुद्रा तिमी तान्ने गर बत्तीस दाँत दस औलाको व्यक्तित्व नै काफी इमान्दारी छिँदै मछ्लै सत्य तिमी जान्ने गर छोरीचेली पीपलु ती बरसित जीउने जात ओहदामा बस्नेलाई वर तिमी छान्ने गर छिँदै मर्ने नैतिकतामा आशा बाल्न कठिन आदर्शलाई विशाल बाधा तिमी मान्ने गर अति आदर विचित्र वाद छाक टार्ने बाटो जी हजुरमा अस्तित्वलाई तिमी धान्ने गर ओहदामा पुगेपछि पिलन्धरे अंधी बन्छ तँ भनी थर्काउँछ हजुर तिमी मान्ने गर शब्दकोशमा सूर्य लुक्छ हरण हुँदा ज्योति आफ्नै संहार खातिर मुक्का तिमी हान्ने गर।

-विरल राई 'कुलुड'

त्रिफूल

सम्भोगदेखि, समाधिसम्म पुग्दा ओशोको वर्तमान, भविष्यसंग जोडिएको निष्कर्ष, जीवनको उत्सर्ग।

दसैको टीका, जमराको आसिक निधारको अक्षता, प्रफुल्ल मन चाडवाडको रङ्ग, बालबालिका दङ्ग।

ऐना अगाडि, आफूले देखे अङ्ग आफूलाई विचित्र, परिवर्तनको भङ्गको आकृतिमा, शरीर प्रकृतिमा।

-विष्णुबहादुर सिंह

टाढा जाँदैछु

जिन्दगीको यात्रा मोडी म टाढा जाँदैछु तिमीलाई एकै छाडी म टाढा जाँदैछु बिहानीको किरणसँगै फर्कने आशमा प्रेमको फूलबारी गोडी म टाढा जाँदैछु अमर प्रेम हाम्रो सयौँ जुनीको निमित्त रागतको नाता जोडी म टाढा जाँदैछु निष्ठुरी समयले सँगै बस्न नदिनाले कोमल त्यो मन तोडी म टाढा जाँदैछु आँखाभरि सजाई लजालु मुहार अनि मुस्कानको भल्को ओडी म टाढा जाँदैछु स्वार्थी यो दुनियाँमा निःस्वार्थ बाँच्न आज आफ्नै मुटु फोरी म टाढा जाँदैछु।

-प्रज्वल लामिछाने

मेरो जीवन

जँड्याहाले चाहेर पनि छोड्न नसके नशा भो जीवन कदम-कदममा ठेस लाग्ने साडेसातको दशा भो जीवन धेरै खुला हुनु पनि घाँटे हुने रहेछ यो जिन्दगीमा पूर्ण गर्न एकदमै कठिन, अपूरो आशा भो जीवन सोभोपनले कागका माफमा बक्ल्ला जस्तै हुनुप्यो मरुभूमिको सफर गर्ने यात्री जस्तै प्यासा भो जीवन इच्छाहरू दबाएर विवशतामा रुमल्लिनुप्यो असफलता मात्रै हात पर्ने सदा निराश भो जीवन गल्ली त आकाशले गरेकै हो तिमीलाई विश्वास गयो हिजो-आज समाजका माफ सस्तो तमासा भो जीवन।

-आकाशचन्द्र न्यौपाने

लघुकथा

संविधानसभा

साँभको बेला छ। कतैकतै दोछायो देखिने बत्तीको मधुरो प्रकाश छरिएको छ। पैदलयात्रीहरू त्यही दोछायोको सहारामा हिँडिरहेछन्। त्यति धेरै पैदलयात्री नभए पनि फाट्टफुट्ट हिँड्नेहरू हिँडिरहेकै छन्। सधैँ यही बाटो हिँड्ने एउटा पथिक एकोहोरो आफ्नै सोचाइमा काँधमा छाता तेस्याएर हिँडिरहेछ। असोज लागिसके पनि बर्षा नरोकिएकाले छाता बोक्ने मौसम अझै टरेको छैन। त्यसैले पथिक छाता बोकेरै हिँड्छ। छातासँग उसको आत्मीय सम्बन्ध भने छैन। धोबीधारामा पानी पच्यो भने सुकेधारामा चुहिने छाताले उसलाई पानीवाट जोगाउन सक्दैन। यो यथार्थसँग उसले धेरै पटक मुकामिला गरिसके पनि ऊ छाता बोक्नुको बाध्यतालाई नकार्न सक्दैन।

एउटा प्राइभेट अफिसको पार्टटाइम जागिरे पथिक छ जनाको परिवार पालेर काठमाडौँमा बाँचेको छ। आम्दानीका अन्य स्रोतहरू नभएकाले मीठो-मसिनो खानु र छोरा-छोरीको फर्माइस पूरा गर्नु उसका लागि असम्भवप्रायः छ। तैपनि देशको बदलिँदो परिवेशले उसमा उमड्ग छाएको छ। अब केही हुन्छ, नयाँ नेपाल बनेपछि ऊजस्ता धेरै नेपालीका दुःखका दिन सकिन्छन्। कमसेकम सिस्टम बस्छ र बाँच्न गाह्रो हुँदैन। पढेलेखेकाले रोजगार पाउँदैन। आफूले केही गर्न नसके पनि बालबच्चाले केही गर्न सक्नेछन् ... ! सोचमग्न पथिक एककासि भस्किन्छ। परबाट हुँदैकेर आएको प्राइभेट कार ऊसँग ठोक्कन खोज्दै अधि बढ्छ। बाटो भत्केर बनेको खाल्डोमा जमेको पानीले पथिक निश्चक्क हुन्छ। दोछायोको उज्यालोले कारको पछाइपट्टिको नम्बर देख्छ। नम्बर कण्ठ गरेर खल्तीवाट डायरी र कलम भिकेर बत्तीको पोलनजिकै उभिन्छ। लेख्न खोज्छ, निकै बेर अकर्मकन्छ र फेरि लेख्न खोज्छ। कारको नम्बर नबिसिए पनि उसलाई किन-किन लेख्न मन लाग्दैन। तैपनि ऊ लेख्छ- गाडी नं. संविधानसभा

- गङ्गाराम गडौँला

संविधानसभा निर्वाचन र पूर्वसर्तहरू

खुला राजनीतिमा प्रवेशपश्चात् प्रथमपल्ट सम्पन्न माओवादी पार्टीको विस्तारित बैठकको निष्कर्षपछि मुलुकको राजनीतिमा हलचल उत्पन्न भएको छ। देशका कुनाकुनाबाट जम्मा भएका नेताकार्यकर्ताहरूबाट प्रस्तुत विचार र प्रतिवेदनहरूले माओवादीको जमिन हल्लाएको थियो। त्यसको कम्पन समग्र शान्तिप्रक्रियामा महसुस हुन थालेको छ। संविधानसभाका लागि सय दिन बाँकी रहँदै प्लेनमले अधिसारेका पूर्वसर्तहरू र संविधानसभाले पनि राजतन्त्र फाल्न नसक्ने अध्यक्ष प्रचण्डको अभिव्यक्ति त्यसैको उपज हो। यो भेलापार्फत् माओवादी नेतृत्वले आफ्नो ग्राउन्ड रियालिटी बुझेको छ।

प्रचण्डकमरेडले जति गफ हाँके पनि जनतामा माओवादीको छवि कुरूप छ। हिजोसम्म जनतामा लादेको मध्ययुगीन बर्बरता आजै भुलिने कुरा पनि होइन। इतिहासमै यति भयानक र यत्रो क्रूरता नेपाली समाजले पहिले कहिल्यै भोगेको थिएन। लापता पारिएका र आफन्त गुमाएकाहरूको वेदनाले पुस्तौँ छाड्नेछैन। त्यस्तो क्रूरता प्रदर्शन गर्नेहरू सरकारी ढुकुटीवाट लाभान्वित भैरहेको देखा पीडितहरूमा आक्रोश पैदा हुनु स्वाभाविक हो। क्रान्तिका बेला जानी-नजानी हुन पुगेका गलतीहरूका लागि शान्तिपूर्ण अवस्थामा क्षमा माग्ने र माफी दिने प्रचलन दुनियाँमा छ। द्रन्डका बेला जनतासँग विग्रिएका सम्बन्ध सुमधुर बनाउनेतर्फ सार्थक पहल हुनुपर्नेमा

नचाहिँदो चुरीचुरी अनावश्यक दम्भ प्रदर्शन जोरजबरजस्ती, धम्कीपूर्ण भाषाको प्रयोग एवं अराजक क्रियाकलापद्वारा शान्तिप्रक्रियालाई क्षति पुऱ्याउने, जनतालाई थप आहत बनाउने र दुनियाँ हँसाउने काममा नै माओवादीले महत्त्वपूर्ण समय खेर फाल्यो। माओवादीको नियत सफा भएको भए शान्तिप्रक्रियापछिको खाली समयलाई युद्धका लागि निर्माण गरिएको पार्टी संयन्त्रलाई बदलिँदो परिस्थितिअनुकूल ढाल्नमा सटुपयोग गर्न सक्थ्यो। ०४६ को परिवर्तनपछि यस्तै अल्पसंक्रमणकाललाई मदन भण्डारीले पार्टी एकीकरण, सुदृढीकरण, संगठन विस्तार र सम्पूर्ण पार्टीपैतिकाई सैद्धान्तिक एवं व्यावहारिक रूपमा प्रजातान्त्रिक र प्रतिस्पर्धात्मक बनाउनेतर्फ भरपूर उपयोग गरेको लाभ एमालेले अहिले पनि उठाइरहेको छ।

अरु त अरु, माओवादीले आफूले हासिल गरेका उपलब्धिहरूका बारे जनतालाई सम्झाउनसम्म सकेन। ग्रामीण क्षेत्रमा व्याप्त अन्धविश्वास, रुढिवाद र कुसंस्कारविरुद्धको जनचेतनामा उल्लेख्य वृद्धि भएको छ। पिछडिएको वर्ग र तल पारिएको समुदायले नागरिक हुनुको अर्थ र महत्त्व बुझ्न थालेको छ। शताब्दीऔँ देखिको थिचोमिचो, छूवाछूत, अन्याय, अत्याचार र असमानताका कारक तत्वहरूलाई जनताले चिन्न थालेका छन्। दासप्रथाको अन्त्यकालदेखि अहिलेसम्म राज्यका अनेक प्रयासहरूले गर्न नसकेको सामाजिक सुधार र रूपान्तरणको काम द्रन्डको एक

दशकले गरिदिएको छ। समाजको आमूल परिवर्तन, समावेशीकरण, जातीय उत्थान, स्वशासन र अग्रगमनका मुद्दाहरू निर्णायक चरणमा पुगेका छन्। यी आधारभूत उपलब्धिहरू माओवादीकै कारण हात लागेका हुन्। उपयुक्त सुभक्वुभ र आवश्यक प्रतिभाको अभावमा माओवादीले उपरोक्त उपलब्धिहरूको जस लिन सकेन।

धेरै बाटो हुन खोज्दा हो वा नजानेर हो, माओवादी नराम्रोसँग चिप्लिएको छ। उसले विभिन्न वार्तामा अनिवार्य सर्तका रूपमा अधि साँदै आएको संविधानसभाको मुद्दा अब गिरिजाप्रसाद र कांग्रेसको एजेन्डा हुन पुगेको छ भने गणतन्त्रको नारा एमालेले टफ्काइसक्यो। स्वायत्तता र स्वशासनका मोर्चाहरू फोरम र जनजाति महासंघहरूले उहिल्यै खोसिसकेका हुन्। खम्बुवान, लिम्बुवान र थारू समुदायहरूको माओवादीप्रति मोहभंग भएको छ। संविधानसभाका लागि अधि सारिएका सर्तहरूले माओवादीले ठूलो मेहनत गरेर आर्जन गरेको अन्तर्राष्ट्रिय छवि र विश्वसनीयतामा गम्भीर आघात पुऱ्याएको मात्र होइन, राष्ट्रिय राजनीतिमा नितान्त एक्लो र अलग-थलग पारिदिएको छ। संसद् र सरकारमा आफूले पाएको जिम्मेवारी पूरा गर्न नसकेको कुरा जनताले मात्र होइन, माओवादी प्लेनमले नै स्वीकार गर्‍यो। जब कि केही अपवाद छाडे

कांग्रेस र एमालेका प्रतिनिधिहरूले अहिलेको तुलनात्मक रूपमा सजिलो परिस्थितिमा मात्र होइन, हिजोको जटिल परिस्थितिमा पनि प्रभावकारी रूपमा कार्यसम्पदान गरेको यथार्थ हाम्रैसामु छ। आफ्नो अयोग्यता र गैरजिम्मेवारीको दोष अरूको थाप्लोमा हाल्ने र पानीमाथिको ओभानो हुने प्रवृत्ति नेपाली वाम-आन्दोलनको पुरानै रोग हो। माओवादीको ताजा निर्णय तथा मन्त्रीहरूको राजीनामा प्रकरण त्यसको पुनरावृत्ति मात्र हो।

चुनावकै कुरा गर्ने हो भने कांग्रेस र एमालेसँग बनिबनाउ पार्टी संयन्त्र छन्। केन्द्रदेखि वडासम्म बहुदलीय प्रतिस्पर्धामा अभ्यस्त जनशक्ति विद्यमान छ भने माओवादीसँग जनयुद्धका लागि तयार पारिएको आक्रामक, एकोहोरो र जिद्दियाल तफ्का छ। जनतालाई कन्भिन्स गर्ने कला माओवादी कार्यकर्तामा छैन भने कांग्रेस-एमाले कार्यकर्ताहरूको जनतासँग उठबस, खानपान र सहकार्यमै समय बिच्छ। बदलिँदो परिस्थितिअनुसारको तालिम र प्रशिक्षणको अभावमा तलदेखि माथिसम्मका माओवादी नेता, कार्यकर्ताहरू अहिले पनि मानसिक रूपमा राजनीति होइन, युद्ध गरिरहेका छन्। सीडीओलाई कृटापिट गर्ने, सुरक्षार्थीमाथि हातपात गर्ने, घातक हातहतियार लिएर शिक्षणसंस्थाहरूमा प्रवेश गरी निहत्या विद्यार्थीहरूलाई मरणासन्न हुने गरी आक्रमण गर्नेजस्ता क्रियाकलाप यसका ज्वलन्त उदाहरण हुन्। यस्ता गतिविधिले प्रतिस्पर्धी शक्तिका मनोवैज्ञानिक भय

र त्रास सिर्जना गरी क्षणिक फाइदा लिन सकिँएला, जनताको मन पटकै जित्न सकिँदैन। बरु बचेखुचेको सहानुभूति पनि समाप्त हुने भय रहन्छ। वाईसीएल लगाएर बुथ कब्जा गरी चुनाव जित्ने सपना देखेको हो भने त्योभन्दा ठूलो भ्रम केही हुनेछैन। किनभने, प्रमाणीकरणपछि ब्यारिकमा राखिएका सेना बाहिर निस्कन पाउदैनन्। हतियारहरू कन्टेनरमा बन्द छन्। लुकाएर राखिएका हतियार गैरकानुनी भैसकेका छन्। खुंडा-खुकुरी र लट्टीहरू सबैसँग छन्। मल्लयुद्ध नै गर्ने हो भने माओवादीका तुलनामा ५-५ गुणा बढी कुस्तीबाज कांग्रेस र एमालेसँग छन्। क्षेत्रगत उपस्थितिको कुरा गर्ने हो भने माओवादीले एक बुथ कब्जा गरे अरू दलले १० वटा बुथ कब्जा गरिसकेका हुनेछन्। काठमाडौँमा कृटापिट प्रशिक्षण दिएर राखिएका हजार-पन्ध्र सय गुरिल्लाको भरमा मुलुक कब्जा गरौँला भन्ने सोच्नु दुस्साहस मात्र हो। त्यसै पनि नेपालको शान्ति प्रक्रियालाई अन्तर्राष्ट्रिय समुदायले बडो सुक्ष्म ढंगले नियालिरहेको छ। माओवादी गतिविधि र नियतसँग कोही पनि वेखबर छैन। प्रत्येक बुथमा एक जना मात्र अधिकारसम्पन्न अन्तर्राष्ट्रिय निर्वाचन पर्यवेक्षक नै काफी हुनेछ, जसले स्वच्छ, भयरहित हातहतियार लिएर शिक्षणसंस्थाहरूमा प्रवेश गरी निहत्या विद्यार्थीहरूलाई मरणासन्न हुने गरी आक्रमण गर्नेजस्ता क्रियाकलाप यसका ज्वलन्त उदाहरण हुन्। यस्ता गतिविधिले प्रतिस्पर्धी शक्तिका मनोवैज्ञानिक भय

संविधानसभा व्यक्ति-अभिव्यक्ति

हामीले सरकार छाड्नुको अर्थ नै संविधानसभा निर्वाचन विधोल्न हो। यसको प्रारम्भ हामी निर्वाचन आचारसंहिता तोडेर गर्दैछौं। गणतन्त्रको घोषणा नगरी हुने संविधानसभा निर्वाचनको कुनै अर्थ छैन। यो निर्वाचन भारत, अमेरिका तथा दरबारको डिजाइनअनुसार गरिँदैछ। यस्तो निर्वाचनमा भाग लिन माओवादी तयार हुनु भनेको आत्महत्या गर्नुसरह हो। बरु यस्तो निर्वाचन हुन नदिनुचाहिँ माओवादीको कर्तव्यभित्र पर्छ।

डा. बाबुराम भट्टराई, नेता, नेकपा (माओवादी)

माओवादीले हडताल गरे पनि निर्वाचन हुन्छ। निर्वाचन विधोल्न खोजे पनि निर्वाचन हुन्छ। पैदल हिँडेर भए पनि हामी संविधानसभामा उम्मेदवारी दिन्छौं। सरकारबाट हट्नेबित्तिकै डराउनुपर्छ भन्ने छैन, किनभने आठ दलको एक घटक नेपाल मजदुर किसान पार्टी पनि सरकारमा छैन। हामी उनीहरूलाई सहमतिमा ल्याउने प्रयास गरिरहेका छौं। मेरो विचारमा उनीहरू सहमतिमा आउँछन् र संविधानसभाविरोधी क्रियाकलाप तुरुन्तै छाड्नेछन्।

रामचन्द्र पौडेल, शान्ति तथा पुर्निर्माण मन्त्री

सन्देश

सोनु, जन्मदिनको लाखौं लाख शुभकामना। जन्मदिनकै दिन त मैले भन्न सकिन तर अहिले भन्दैछु नरिसाउनु ल। दाइ अर्को कुरा तपाईंले मलाई मायाले दिएको उपहार पनि मैले जतनसाथ राख्न सकिन, मेरो मोबाइल हरायो, नरिसाउनु ल, प्लिज नरिसाउनु है।

बिजी

प्यारी भान्जी समिता, जन्मदिनको अवसरमा उत्तरोत्तर प्राति, सुखास्थ एवं दीर्घायुको हार्दिक शुभकामना।

पवन राउत

निकि, जन्मदिनको शुभकामना, हिमालजस्तो तिम्नो जीवन चन्द्रमाजस्तै चम्किरहोस्, जीवन सधैं भरि सफलतातर्फ लम्किरहोस्।

रवीन्द्र

महेश, जिन्दगीमा धेरै कुरासँग सम्झौता गर्नुपर्छ। म सोच्यो- तिमीमा परिस्थितिसँग जुध्ने शक्ति छ तर अहं जब मैले तिम्नो लाचार बोली सुनें तब थाहा भयो त्यो मेरो भ्रम मात्र रहेछ। यसमा तिम्नो दोष छैन। यो देशको विग्रहो परिस्थिति त्यसमाथि राजधानीका सरकारी कलेज, सधैं बन्द। सोच त एउटा मात्र विग्रियो, के अब फेरि प्रयास गर्दा हुँदैन? यदि यो तिम्नो समस्या होइन भने म तिम्नो व्यक्तिगत जीवनमा हस्तक्षेप गर्न चाहन्न, म आफैलाई सम्हाल्छु।

जुनु

मार्जन पुन, पाँचौं वर्षमा पर्दापण

गर्दैछौ, प्रगति गर्दै अघि बढ्नु, हार्दिक शुभकामना।

पापा, मामु

बौद्धको गाईजात्रामा स्वयंसेवक भएर काम गर्ने क्रममा पानी परिवर्हेका बेला स्टेजको छेउमा अगाडिपट्टि मसँगै टाँसिएर बस्ने, सानी बहिनी पनि लिएर आएकी मीठो स्वरकी धनी, म तिमीसँग मित्रता गाँस्न चाहन्छु। प्लिज मलाई मेल गर है।

sky_asrm4@yahoo.com

एम, मेरो हृदयमा आफ्नो तस्बिर खिचाएर के मबाट टाढा हुन खोजेकी त छैनौ? मेरो प्रेममाथि तिमीलाई भरोसा छैन भने किन तड्पाउँछौ? हुनत मेरो पनि कमजोरी छ, मैले तिमीलाई पत्र नै पठाएको छैन। रिप्लाई पठाऊ ल, म प्रतीक्षामा छु।

विवस जीआर

बल्ल भइयो संकटमुक्त

मेरो सोच बेग्लै थियो। २०६१ सालमा आईए दोस्रो वर्षको परीक्षामा असफल भएपछि म घरपरिवार तथा आफन्त कसैसँग सम्पर्क नगरी होटलमा काम गरेर बसेको थिएँ। उक्त परीक्षा पास नभएसम्म कसैको सम्पर्कमा आउँदैन भन्ने अटोट ममा थियो। होटलमा काम गर्दा पढाइको वातावरण नभएकाले त्यस वर्ष परीक्षा दिइनेँ। केही समय अरू ठाउँमा काम गरेर पढाइको वातावरण मिलाएर यो वर्ष जसरी पनि उत्तीर्ण हुने मेरो सोच थियो।

कोठामा बसेको २३ दिनपछि आफूसँग खर्च अपुग भएकाले आफूले काम गरेको पुरानो होटलमा खर्च मान्न गएँ। त्यहाँ जाँदा २ जना स्टाफ साथीहरू मोटरसाइकल दुर्घटनामा परी घाइते भएर अस्पतालमा रहेछन् भने एक जना घर गएको रहेछ। त्यो स्थितिमा होटल साहले मलाई केही समय बसिदिन आग्रह गरे र म पुनः केही समयका लागि काम गर्न त्यहाँ बसेँ। दसैमा घर जाने बहाना बनाएर म त्यहाँबाट हिँडेँ। ६ दिन पाल्या बसेर म पोखरा फर्किएँ। पोखरा फर्किएपछि म आफ्नै कोठामा बस्न थालेँ।

पहिले कोठामा बस्दा धेरै पैसा खर्च भैसकेको थियो। त्यसबाहेक पनि पाल्या जाँदा र त्यति बेलासम्मको कोठा भाडा छुट्टै खर्च। होटलबाट केही पैसा लिन बाँकी थियो।

केही दिनपछि म पैसा माग्न होटलमा गएँ। पैसा माग्दा होटल साहले केही नगरी त्यत्तिकै के बस्छस् भन्न थाले। होटलमा आएदेखि म आफ्नो कोठामा गएको छैन। घरबेटीले के सोचे होलान्? मेरो कोठाका सामानहरू सबै त्यहीं छन्। केवल एक जोर कपडामा मात्र म होटल आएको थिएँ। यतिका समय बितिसकेपछि भाडा तिर्नुपर्ने पैसा साथमा नभै कोठामा जान सकिन। यहीं नै काम गर्नुपर्ने भएपछि त्यतिबेला कोठा छोडे पनि हुने। मलाई पछुतो लाग्न थाल्यो। मैले आफ्नो समस्या अरूलाई भन्न पनि सकिन। साहसार्ग पैसा मार्गो भने किन काम भनेर सोध्यन्। त्यत्रो पैसा माग्नुपर्ने अरू कारण पनि छैन। यो समस्या

जीवनको गोरटेमा

अरूलाई बताएँ भने बेबकफ हुन्छु जस्तो लाग्छ। कतै उनीहरू (घरबेटी) ले भेटे भने के हुने हो? यही सोचाइले मलाई होटलवाहिर निस्कन पनि डर लाग्यो। कतै मेरा बारेमा प्रहरीमा उजुरी त परेको छैन? प्रहरी देख्दा पनि डर लाग्यो।

कोठामा मेरो व्यक्तिगत डायरी र केही कागजात थिए। मलाई त्यसको खुब माया लाग्यो, कतै हराउने

मेरो अनुभव

पो हो कि? कतै घरतिर त यी कुरा पुगेनन्? यिनै कुराहरू मनमा खेलिरहन्थे। म घरपरिवारबाट सम्पर्कविहीन नै थिएँ। यो वर्ष परीक्षा दिने योजना पनि त्यत्तिकै रह्यो। २०६३ भदौमा मैले होटलको काम छाडेर घर जाने योजना बनाएँ। त्यतिबेला होटलबाट पाउनुपर्ने पैसाबाट मैले तिर्नुपर्ने ठाउँमा पैसा तिरेर समस्याबाट मुक्त भएँ घर जाने विचार गरेँ। घर जानुभन्दा केही समयअघि म त्यो कोठामा गएँ। त्यहाँ जाँदा मलाई निकै डर लागिरहेको थियो। कुनै समस्याको बहाना बनाएर

त्यहाँ आउन र पैसा तिर्न नसकेको घरबेटीलाई बताएँ। दिनपर्ने पैसा २-३ महिनामा दिने बताएँ। त्यहाँ मैले ५ हजार रुपैयाँ तिर्नुपर्ने भयो। त्यहाँबाट आफ्नो डायरी लिएर घरतर्फ लागेँ। दसै-तिहार पनि घरमै मनाएँ। घरमा हुँदा पनि घरभाडाकै चिन्ताले सताइरह्यो। म यसबाट पूर्ण रूपमा मुक्त हुन चाहन्थेँ।

घर आएपछि पोखरा फर्कने सोच थिएन। होटलमा केही पैसा पाउनुपर्ने भएकाले म पोखरा गएँ। पहिले काम गरेको होटलमा मलाई त्यहीँ बस्न कर गरे। मैले यो वर्ष जसरी पनि परीक्षा दिने र पास हुने अटोट गरेकाले पढाइको वातावरण मिल्थ्यो भने बस्ने विचार गरेँ। केही दिनपछि होटल मालिकले होटल बेचे। होटल बेचे पनि म त्यहीं काम गर्न बसेँ। पुरानो साहजीबाट लिनुपर्ने पैसा लिएर समस्या टार्ने विचार गरेँ।

त्यत्रो पैसा यो गर्न, त्यो गर्न, यो किन्न, त्यो किन्न पुग्छ। अनि फेरि सोच्यो मेरा लागि त्यो पैसा ठूलो कुरो होइन। उनीहरूले कतै मलाई भेटेर यो कुरा बाहिर आयो भने मेरो छवि के हुनेछ? के म त्यो पैसाका लागि फेरि उही तरिकाले बसेँ? मैले काम गरेको होटलको साहले के विश्वास गलान्? चिनेका आफन्त तथा साथीभाइहरूमाभ के होला? यी कुरा मेरो जीवनमा प्रगतिको बाधक हुनेछन्? अघि बढ्ने अप्ठ्यारो हुनेछ। मैले तिर्नुपर्ने पैसा तिर्ने नै विचार गरेँ। केही दिनपछि होटलबाट लिनुपर्ने ३ हजार ५ सय रुपैयाँ प्राप्त भयो। पूरा पैसा भएपछि त्यही दिन दिउँसो उक्त पैसा तिर्न पुरानो डेरामा गएँ र पैसा बुझाइदिएँ। मैले पैसा, घरको बहारीलाई दिएको थिएँ, पहिले उनले नै घरबार चलाउँथिन्, अहिले उनीहरू छुट्टिएका रहेछन्। त्यसैले त्यहाँ केही विवाद भयो। मैले विवाद नगर्न आग्रह गरेँ र त्यहाँबाट केही हलुका सामान मात्र लिएर हिँडेँ, विछैलौनालागायत अरू सामान त्यही छाडेँ। अब मेरो एउटा लामो समयदेखिको समस्या समाधान भएको छ। म एउटा लामो मानसिक संकटबाट मुक्त भएको छु।

- एस्. भण्डारी

साप्ताहिक साथी

सजना रानामगर २० वर्षकी छिन्। उनको उचाइ ५ फिट ३ इन्च छ। आई.ए. उत्तीर्ण सजना शिक्षिका हुन्। मिलनसार स्वभावकी सजना पत्रमित्रता तथा संगीत सुन्न रुचि राख्छिन्। उनलाई मिलनसार तथा समयअनुसार व्यवहार गर्न सक्ने व्यक्तिको खोजी छ। सजनालाई नौ थर-२, शिख, लमजुडमा पत्राचार गर्न सकिन्छ।

प्राइवेट जागिर खाँदै अध्ययन गरिरहेका तोपबहादुर धनेतको उमेर २४ वर्ष हो। उनी ५ फिट ६ इन्च अग्ला छन्। गहूँगोरो वर्णका धनेत लजालु, मिलनसार, अरूको भावना बुझ्ने केटी साथीको खोजीमा छन्। उनलाई प्रकाश आयल स्टोर दारेचोक-३ लेवाटोर चितवनमा पत्राचार गर्न सकिन्छ।

कक्षा १२ मा अध्ययनरत महेश नेपाल ५ फिट ५ इन्च अग्ला छन्। लजालु स्वभावका अविवाहित महेश पत्रपत्रिका पढ्न रुचि राख्छन्। उनी निःस्वार्थ भावना भएको सहयोगी, मिलनसार एवं मित्रताको सही अर्थ परिभाषा बोध भएको साथीको खोजीमा छन्। महेशलाई विराटनगर-४, पुष्पलाल चोक, मोरडमा पत्राचार गर्न सकिन्छ।

विजयादशमी तथा दीपावलीको शुभअवसरमा आफ्ना इस्ट-मित्र तथा मान्यजनहरूलाई शुभकामना सन्देश पठाउन चाहनुहुने महानुभावहरूले आफ्नो सन्देश असोज १५ गतेसम्ममा साप्ताहिकको कार्यालयमा आइपुग्ने गरी पठाउनुहोला। सन्देशका साथ रु.२० र कूपन अनिवार्य रूपमा संलग्न हुनुपर्नेछ।
-सम्पादक

कूपन सन्देश

पाउने :
पठाउने :
सन्देश :

प्रति सन्देश रु. २०/- अनिवार्य

साप्ताहिक साथीका लागि फर्म

नाम :

उमेर : उचाइ :

पेसा : शिक्षा :

स्वभाव : वैवाहिक स्थिति :

अभिरुचि : वर्ण :

इमेल :

ठेगाना :

तपाईं कस्तो साथीको खोजीमा हुनुहुन्छ ?

नोट : तस्बिर नगद रु. ५०/- अनिवार्य छ। आफूले उल्लेख गर्न चाहेको थप विवरण छुट्टै पानामा पठाउन सकिनेछ।

चार जिल्लाको व्यापारिक नाका अरुण बजार

बैरेनी (संखुवासभा)- धनकुटाको लेगुवाबाट संखुवासभाको बैरेनीसम्म यातायात सञ्चालनपछि अरुण बगर व्यापारिक नाकामा रूपान्तरण भएको छ। संखुवासभा, भोजपुर, सोलु र धनकुटाका ५० भन्दा भन्दा बढी गाविसमा यही नाका प्रयोग गर्दै सामान ओसारपसार हुने गर्छ।

संखुवासभा जिविसको लगानीमा उपभोक्ता समितिमाफत सडक निर्माण गरेर लेगुवाबाट ९ किलोमिटर टाढाको बैरेनीसम्म गाडी आएपछि बालुवाले ढाकेको अरुण बगर व्यापारिक नाकामा परिवर्तन भएको हो। बैरेनीमा २ सयभन्दा बढी घर छन्। यी सबै घर अस्थायी रूपमा व्यापारिक प्रयोजनका लागि बनाइएको स्थानीय बासिन्दा धनमाया श्रेष्ठले बताइन्।

कच्ची सडक भएका कारण ट्याक्टर र जीपले धनकुटाको हिले, पाखिवास र लेगुवाबाट सामान ढुवानी गर्छन्। यहाँ ल्याइपुन्याइएको सामान भोजपुरका चराङ्गी, प्याउली, देउराली, भयाउपोखरी, याम्पाड, साम्पाड, बोया,

दिङ्ला, मूलपानी, केउरेनीपानी, तुंगेछा, किमालुंग, खारपन्छु, नेपालेडाँडा, कुदाकाउले, कुलुडसमेतका २२ गाविसमा भरियामाफत ढुवानी गरिन्छ। संखुवासभाका ३३ गाविस र १ नगरपालिकाको प्रवेश नाका पनि यही हो। सोलुखुम्बुको बुङ, छेस्काम, गुदेल, महाकुलुङ, तातोडसमेत ८ गाविस तथा धनकुटाको चानुवा, आँखिभुङसमेत ४ गाविस यही व्यापारिक केन्द्रको भरमा छन्। यो बगरमा दैनिक लाखौंको कारोबार

हुन्छ। भोजपुर, धनकुटा र संखुवासभाका अधिकांश व्यापारीले यो स्थानमा गोदाम राखेर सामान भण्डारण गर्ने गरेका छन्। स्थानीय बासिन्दा देवी चापागाईंका अनुसार १२ वटा ट्याक्टर र ६ वटा जीपले दैनिक सामान ढुवानी गर्दै यहाँ ल्याएपछि खच्चड, बोडा, गधा तथा भरियाबाट सामान घोकाएर गाउँगाउँ पुऱ्याइन्छ। यी स्थानमा सामान ढुवानी गर्न १ हजार ९ सयभन्दा बढी खच्चड र त्यत्तिकै संख्यामा भरिया

क्रियाशील छन्। सडकले संखुवासभा, भोजपुर र सोलुखुम्बुलाई नजोडकाले भरिया र खच्चडको भरमा उपभोग्य सामान गन्तव्यसम्म पुऱ्याउनुपरेको हो। धनकुटामा १० रुपैयाँमा पाइने नुन सोलु, भोजपुर र संखुवासभाका विकट गाउँमा पुग्दा ३० रुपैयाँ पर्छ। भरियालाई प्रतिकिलो २० रुपैयाँसम्म दिएर सामान ढुवानी गर्दा महँगो पर्ने भए पनि सडक नभएकाले यही विकल्प अपनाउनुपर्नेको बताउँदै नुमका लालबहादुर तामाङ भन्छन्- 'सडक निर्माण हुन सके उपभोक्ताहरूलाई ठूलो राहत मिल्ने थियो। संखुवासभाको सदरमुकाम खाँदबारीलाई सडकले जोड्न ८ किलोमिटर बाटो बनाउन बाँकी छ। सरकारले यसै आर्थिक वर्षमा त्यहाँ सडक पुऱ्याउने योजना बनाए पनि आगामी वर्ष मात्र खाँदबारीबाट जोडिने जिविस सचिव विन्दुप्रसाद गुरागाईं बताउँछन्।

-सुरेन्द्र सुवेदी

तपाईं प्रधानमन्त्री भए के गर्नुहुन्छ ?

सम्पूर्ण नदिनाला बेचेर आफू सम्पन्न हुन्छु अनि देशलाई दुई दिनमै कंगाल बनाउँछु ।

नारायण कुँवर (१७), तानसेन सबैलाई एकत्रित गरेर नयाँ नेपाल बनाउँछे । किनकि एक-आपसमा लडेर केही हुँदैन ।

वैद्यनाथ कोइराला विचरा माधव नेपालको सपना त पूरा भएको छैन, हामी भुसुनाको के कुरा ?

सुमित ढकाल (१५), काठमाडौं के मात्र गर्दिन भन्नुहोस् न सम्पादकज्यू, पहिले त म तपाईंको पद खोसेर आफन्तलाई त्यहाँ राख्छु । अरू पनि धेरै गर्छु । नेपाललाई प्रतिशालयमा पखिँएको यात्रु जस्तै विकासका लागि पर्खाउँछु ।

जयराम भट्टराई, जनकपुर गाडी त किन्नु परेन, ६-७ वटा त्यसै पाइहालिन्छ, प्रधानमन्त्री नियुक्तिको भोलिपल्टै ८-१० जेर दौरा-सुरुवाल र कोट सिलाउँछे । सबैले भ्रष्टाचार गर्छन्, आखिर मैले पनि त परम्परा धान्नेपन्यो नत्र त्यै पद पनि चट हुने हो कि ?

मदन मल्ल, (१९), काठमाडौं सबैभन्दा पहिले धनी बाबुकी एकरी छोरी विवाह गर्थे । विदेश भ्रमणमा जान्थे, आफू र आफ्नो परिवारका बारेमा सोच्थे अनि मात्र देश विकासका बारेमा । के गर्नु आफ्नो त एको ज्ञान गिरिजाबाबु जस्तो ।

जीवन थापा, पनौती नेपाललाई शान्ति र सम्पन्नशाली बनाई सम्पूर्ण जनतालाई रोजगारीको व्यवस्था गरिदिन्ये ।

गमु सिंजाली (२१), स्याङ्जा आम्सै, बूढो भएर मने बेलासा मात्रै होइन र प्रधानमन्त्री हुने ? म त भर्खर २० वर्षको भएको छु । म

अब हाम्रो पालो

यो स्तम्भमा हामीले राखेका प्रश्नको ३० शब्दमा नबढाई उत्तर पठाउनुपर्नेछ । प्रत्येक उत्तरका साथमा आफ्नो पूरा नाम, ठेगाना र उमेर लेख्न नबिसर्नुहोला । प्रश्न नम्बर एक सधैं आगामी प्रश्नका रूपमा रहनेछ । एउटा पानामा एउटा उत्तर मात्र स्वीकार गरिनेछ ।

१. केटा र केटीका लागि विवाह गर्ने उचित उमेर कुन हो ? किन ?
२. बुद्धि ठूलो कि बल ? किन ?
३. देशभक्ति के हो ?
४. देशवाट हिंसा अन्त्य गर्न के गर्नुपर्छ ?
५. के स्वर्ग-नर्क भन्ने कुरा हुन्छ ? कस्तो हुन्छ वा किन हुँदैन ?
६. अहिलेकी आकर्षक (सेक्सी) नेपाली नायिका को हुन् र किन ?
७. प्रेममा धोका हुने कारण के हो ?
८. तपाईंलाई मन पर्ने खेलाडी को हुन् ? किन ?
९. तपाईं मन्त्री हुनुभयो भने कुन मन्त्रालय रोज्नुहुन्छ, किन ?
१०. दसै र तिहारको परम्परालाई समय सुहाउँदो बनाउन के गर्नु पर्ला ?
११. प्रेममा किन मने-माने कसम खाइन्छ ?

पनि प्रधानमन्त्री हुन पाउँछु र ?

कमल निश्चल (२०), करावी, स्याङ्जा गाउँको वाटोघाटो बनाउँछे ।

अमृत मगर, पाल्पा भएँ भने थाहा पाउनुहुन्छ ।

चूडामणि पाण्डे, घोराही चोक प्रधानमन्त्री बन्ने उमेर त भएको छैन, त्यसैले यो कुरा अहिलेलाई छोडिदिऊ । पछिको कुरा पछि नै गरौंला ।

लीला लामा, रंगपुर, रौतहट यो सम्भव त छैन तर यदि भैलायो भने नेपाललाई परिवर्तन गरेर अमेरिका बनाइदिन्छु । दड नपक्नुस् गफे त हो नि ।

गोकर्ण लामिछाने (१७), काठमाडौं सबैले गर्ने कुरा... घूस खान्छु ।

दीपक राई, धरान देशमा लोकतान्त्रिक गणतन्त्र स्थापना गर्नुका साथै कृषि र जल ऊर्जा विकासका लागि विशेष जोड दिन्छु ।

शालिग्राम पन्थर, धादिङ

सुरुमा संविधानसभाको चुनाव गराउँछे, देश विकास गर्थे, शान्तिसुरक्षा कायम गराउँछे, गरिबी हटाउन सक्दो सहयोग गर्थे, नेपाल बन्द सधैका लागि बन्द गर्थे । यति गर्दागर्दै बिहान भैसकेको हुन्छ होला अनि ओछ्यानबाट उठ्थे ।

विनोद खतिवडा अहिलेको अवस्थामा हामी प्रधानमन्त्री हुने चान्स नै छैन । यो प्रश्न त प्रचण्ड, शेरबहादुर र माकुनेसँग सोध्नुहोस न, पाठकसँग होइन ।

त्रिताल नोदनाथ (२६), धनकुटा ल त्यति पनि थाहा छैन ? म त विश्वभ्रमणमा लाग्थे, चिन्ता नगर्नुहोस् सम्पादकज्यू साथमा तपाईंलाई अवश्य लानेछु ।

रोशन स्वचै (२०), महोत्तरी

प्रश्न : म २० वर्षीय स्वस्थ युवक हुँ । मेरी २१ वर्षीया प्रेमिका छिन् । हाम्रो प्रेम भएको तीन वर्ष भैसक्यो । गत महिना अचानक हामी दुवैको सहमतिमा यौनसम्बन्ध कायम हुन पुग्यो । हामीले कुनै गर्भनिरोधक साधन प्रयोग गरेका थिएनौं । वीर्य योनिभित्र नै स्थलन भयो । यौनसम्पर्क महिनावारी हुन दुई-तीन दिन बाँकी छँदा भएको थियो । उनका अनुसार महिनावारी हुनका निम्ति उनको योनि रसाउन थालिसकेको थियो । पहिले-पहिले पनि महिनावारी हुनुपूर्व दुई-तीन दिनअघिदेखि नै पानीजस्तो पदार्थ निस्कन्थ्यो रे । हाम्रो खास समस्या के हो भने उनको महिनावारी भएन । पहिले-पहिले पनि उनको महिनावारी नियमित थिएन । के यो समय गर्भ रहने समय थियो ? के महिनावारी हुनुपूर्व योनिबाट दुई-तीन दिनअघिदेखि नै पानीजस्तो पदार्थ निस्कन्छ ? महिनावारी रोकिनुको अर्थ गर्भ रहेकै हो वा अरू खराबीले हो ? हामी तुरुन्त विवाह गर्न चाहँदैनौं । गर्भ रहन नदिने सजिलो उपाय के होला ?

- हे.

उत्तर : लामो समयसम्म प्रेमले निरन्तरता पाएको कुराले तपाईंहरूबीचमा भएको सम्बन्धको प्रगाढतालाई जनाउँछ । यसका बाबजुद सहमतिमै भए जोसमा होस नगुमाउन भने सजिलो रहेनछ भन्ने कुरा पनि देखिएको छ । राम्रो विचार पुऱ्याएर सम्पर्क राख्नुभएको भए गर्भनिरोधको प्रभावकारी उपाय अपनाउनुहुन्थ्यो होला र यो समस्या नै पर्दैनथ्यो ।

यौन जिज्ञासा र समाधान

डा. राजेन्द्र भद्रा

गर्भवती नहुने समय

पुरुषको प्रत्येक वीर्य स्थलनमा शुक्रकीट हुन सक्ने भए पनि महिलामा भने त्यस्तो हुँदैन । महिलाको शरीरमा मासिक रूपमा एक डिम्ब निस्कन्छ र यसै बेलातिरको यौनसम्पर्कमा वीर्यको शुक्रकीटसँग मिलन भएर गर्भ रहन सक्छ ।

एउटा महत्त्वपूर्ण कुरा के भने डिम्ब निस्किएको यस्तै १४ दिनमा महिनावारी सुरु हुन्छ । यस्तै २८ दिनको महिनावारी भएकी महिलाको १४ औं दिनतिर डिम्ब निस्कने भएकाले यतिबेला यौनसम्पर्क गर्दा गर्भ रहने सम्भावना एकदमै धेरै हुन्छ । डिम्ब करिब २४ देखि ४८ घन्टासम्म बाँच्छ भने महिलाको प्रजनन अंगभित्र शुक्रकीटहरू ७२ घण्टा वा त्योभन्दा बढी बाँच्न सक्छन्, त्यसैले डिम्ब निस्कने केही अघिको र केही दिनपछिको समयलाई गर्भधारणका दृष्टिकोणले असुरक्षित काल मानिन्छ । यदि महिनावारी यस्तै २८ देखि ३१ दिनसम्मको छ भने सजिलोका लागि पहिलो १० दिन सुरक्षित, बीचको १० दिन असुरक्षित र अन्तिम १० दिनलाई फेरि सुरक्षित मान्दा हुन्छ ।

यदि महिनावारी ठीक २८ दिनमा नभै ढिलो-चाँडो हुन्छ भने केही सोच्नुपर्ने हुन्छ । सुरक्षित काललाई नै गर्भनिरोधका रूपमा प्रयोग गर्ने हो भने कम्तीमा पनि ६ महिनासम्मका महिनावारीका दिनहरू लिनुपर्छ । सबैभन्दा छोटो महिनावारीबाट १८ दिन घटाउँदा गर्भवती हुनसक्ने पहिलो दिन पत्ता लाग्छ भने सबैभन्दा लामो दिनबाट ११ दिन घटाउँदा गर्भवती हुनसक्ने अन्तिम दिन पत्ता लाग्छ । उदाहरणका लागि यदि कुनै महिलाको महिनावारी चाँडोमा २४ दिनको र ढिलोमा ३१ दिनको हुने रहेछ भने,

२४-१८=६ हुन्छ, अर्थात् छैटौं दिनदेखि सम्भोग गर्दा गर्भ रहन सक्छ । ३१-११=२० हुन्छ, अर्थात् २० औं दिनभन्दा पछि यौन सम्पर्क गर्दा हुन्छ ।

सुरक्षितकालबाहेक अरू समयमा यौनसम्पर्क नै नगर्ने वा कन्डमजस्ता साधन प्रयोग गर्ने । यो विधिले गर्भवती हुनबाट सुरक्षा प्रदान गर्ने भए पनि यौनरोग र एच.आई.भी.बाट बचाउँदैन । यौनरोग र एच.आई.भी.को संक्रमणबाट बच्न कन्डमको

नियमित तथा सही प्रयोग अनिवार्य छ ।

के गर्भ रहेको होला ?

सामान्यतया महिनावारी हुनुभन्दा केही दिन पहिलेको यौनसम्पर्कबाट गर्भ रहँदैन भन्ने कुरा त माथि पनि पढिसक्नु नै भयो होला । यो कुरा पनि हो कि महिनावारी हुने बेलातिर महिलामा सामान्यभन्दा बढी योनिश्राव हुन्छ तर तपाईंकी प्रेमिकाको महिनावारी नियमित नभएकाले यसै भन्न सकिने ।

महिनावारी बन्द हुने अन्य कारण पनि नहुने होइन तर यहाँ योनिमा नै वीर्य स्थलन भएपछि यस्तो भएकाले अन्य कारण खोज्नुभन्दा पहिले गर्भ रहे-नरहेको पक्का गर्नु आवश्यक हुन्छ । यसका लागि सजिलो उपाय छ । पिसाव परीक्षण गरेर गर्भ रहे-नरहेको सजिलै थाहा पाउन सकिन्छ । अचेल त घरमै यसरी परीक्षण गर्न सकिने साधन पनि पाइन्छन् ।

गर्भलाई निरन्तरता नदिन के गर्ने ?

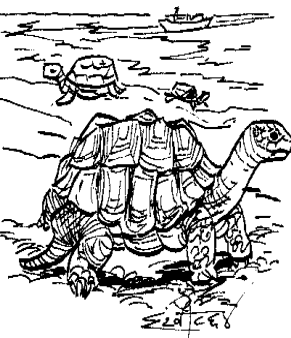
गर्भ बसेको भए त्यसलाई निरन्तरता दिने वा नदिने दुवै विकल्प तपाईंका सामु छन् । निरन्तरता नदिने हो भने गर्भ तुहाउनुको विकल्प छैन । अहिले सरकारले विभिन्न स्थानमा यस्ता सेवा पनि सुरु गरेको छ तर यहाँ महत्त्वपूर्ण कुरा गर्भ रहन नदिनु नै हो । यसका लागि यौनसम्पर्क गर्ने निर्णय गरेपछि सर्वप्रथम प्रभावकारी गर्भनिरोधको उपाय अपनाउनुपर्छ । यदि तपाईंले भन्नुभएजस्तै अचानक भएमा यस्तो यौनसम्पर्क भएको ७२ घण्टाभित्र आकस्मिक गर्भनिरोधका साधन प्रयोग गरेर गर्भ रहनबाट बच्न सकिन्छ । यसका लागि निलोकन (गर्भ निरोधको खाने चक्की) को ४ चक्की सक्दो चाँडो खाने र १२ घण्टाभित्र अर्को मात्रा दोहऱ्याउने । समस्या पर्नुभन्दा पहिले नै त्यसको रोकथाम गर्नु बुद्धिमानी हो ।

यदि कारणवश गर्भपतन गर्नुपरेको स्थितिमा उक्त प्रक्रिया सकिएपछि गर्भनिरोधको प्रभावकारी उपायका बारेमा सोध्नुपर्छ गर्न वा प्रयोग गर्न नबिसर्नुहोला । फेरि त्यस्तै सम्पर्क भए गर्भ रहन सक्छ भन्ने कुरा बिसर्नु हुँदैन ।

ज्ञान विज्ञान

संकटमा कछुवा

गैरकानुनी सिकार र पानी प्रदूषणका कारणले दुर्लभ प्रजातिका कछुवा लोप हुने अवस्थामा पुगेका छन्। केन्याको वन्यजन्तु विभागका अनुसार विश्वमै जथाभावी कछुवा माने परम्परा र कालो बजारी तीव्र रूपमा वृद्धि भैरहेको छ। केन्यामा पाइने समुद्री तटमा कछुवा बढी हुने भएकाले पनि लोप हुने अवस्थामा पुगेको विभागको कथन छ। कछुवा महँगो भएकाले विश्ववजारमा एक हजार अमेरिकी डलरसम्म पर्छ।

कछुवाको शरीरको बाहिरी आवरण तथा छाला विभिन्न प्रयोजनका निम्ति प्रयोग गर्ने क्रम बढ्दो छ। यसले केन्याको समुद्री

तटको ८ सय किलोमिटरवरिपरि कछुवा लोप भैसकेका छन्। कुनै बेला यस्ता तटमा ठूलो संख्यामा पाइने ओलिभर टक्सविल, इथरव्याक र प्रिन टर्टल प्रजातिका कछुवा अब कमै देखिन्छन्। अल्सर, पेटको विरामी एवम् चर्मरोगको उपचारलगायत चिकित्साविज्ञानमा पनि कछुवाको प्रयोग हुने गरेको छ। कछुवाले समुद्री तटमा फुल पाउँछ तर पर्यटकको बढ्दो आगमनसँगै फुल चौरिँदा यो जन्तु संकटमा परेको छ।

अमेजन नदी

नाइलभन्दा लामो

ब्राजिलका वैज्ञानिकहरूले अमेजन नदी संसारकै सबैभन्दा लामो नदी भएको तथ्य आफूहरूले पुष्टि गरेको दावी गरेका छन्। आयतनका हिसाबले अमेजन संसारकै सबैभन्दा ठूलो नदी मानिन्छ, तर लम्बाइका हिसाबले यसलाई इजिप्टको नाइलभन्दा दोस्रो मानिन्छ। पेरुसम्म सञ्चालित एउटा अभियानपछि उक्त तथ्य पुष्टि भएको उनीहरूले बताएका छन्। उनीहरूले अमेजनको लम्बाइ ६ हजार ८ सय किलोमिटर भएको बताएका छन्। नाइल नदीको लम्बाइ ६ हजार ६ सय ९५ किलोमिटर छ।

मोटे विद्यार्थीहरूलाई नृत्य कक्षा

चीनमा प्राथमिक तथा माध्यमिक तहका विद्यार्थीहरूको बढ्दै गएको मोटोपन घटाउन छिट्टै नृत्य कक्षा सञ्चालन गरिने भएको छ। पढाइमा चलाख विद्यार्थीले चिनियाँ विश्व विद्यालयहरूमा भर्ना हुन शारीरिक रूपमा पनि तन्दुरुस्त हुनुपर्ने नियम लागू गरिएको छ।

जानकारी

एसियामा धनी र गरिबको ठूरी बढ्यो

तीव्र आर्थिक वृद्धि गरिरहेका चीनका साथै अन्य एसियाली देशमा गरिब र धनीबीचको खाडल फराकिलो हुँदै गएको एक अनुसन्धानले देखाएको छ। चीनमा यस्तो असमानता नेपालबाहेक अन्य एसियाली देशको तुलनामा धेरै बढेको एसियाली विकास बैंकको पछिल्लो अनुसन्धानले देखाएको छ।

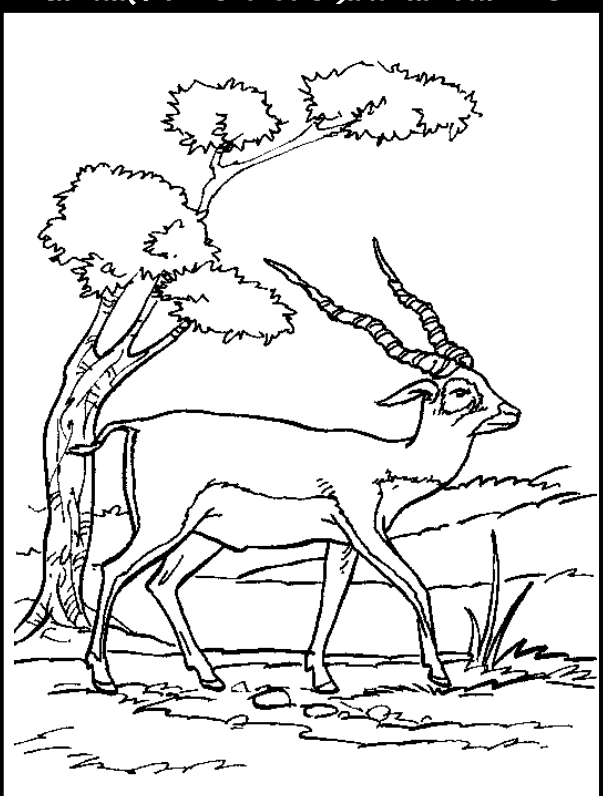
अनुसन्धान अनुसार भारत, कम्बोडिया तथा श्रीलंकामा पनि धनी र गरिबीचको खाडल बढ्दै गएको छ। ती देशमा शिक्षा, तालिम एवं स्वास्थ्य उपचारका लागि बढी लगानी गर्न प्रतिवेदनले जोड दिएको छ। सहरी तथा ग्रामीण क्षेत्रको शिक्षा तथा जनताका लागि गरिने लगानीमा ठूलो भिन्नता रहेकाले यी देशमा धनी र गरिबीचको खाडल फराकिलो भएको कैकले जनाएको छ। असमानताका कारण समाजमा धनी र गरिबीचको आम्दानीको भिन्नता पनि बढेको कैकले जनाएको छ।

जन्मदिनको शुभकामना

 यथायं खड्गी २०६० असोज ४	 शिक्षा खतिवडा २०५६ असोज ४	 आश्रय बुलाकोटी २०६३ असोज ४
 प्रसिद्ध थापा २०६३ असोज ४	 रेणुका विडारी २०५६ असोज ५	 स्वीकृति आचार्य २०६२ असोज ७
 दीपेश आले २०५८ असोज ६	 मिसन पराजुली २०६० असोज ६	 मविष लम्साल २०५२ असोज ६
 वृषभ कुइकेल २०५७ असोज ७	 श्लोक प्रधान २०५८ असोज ७	 सुरुचि थापा २०५५ असोज ८
 उन्ना भण्डारी २०६३ असोज १०	 प्रशान्त उपाध्याय २०५३ असोज १०	 अधिश श्रेष्ठ २०६० असोज ६
 आयुष्मान् बी.सी. २०५९ असोज ७	 ऋतिका पौडेल २०६१ असोज ४	 आभाष गिरी २०५७ असोज ९
 श्वेता अर्याल २०५७ असोज ५	 कृतिमा चौधरी २०६३ असोज ५	 रोजी सुवेदी २०६१ असोज ६

साप्ताहिक रंग भर प्रतियोगिता - ७

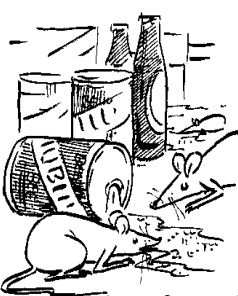
प्रतियोगीको नाम :
कक्षा :
विद्यालयको नाम :

माथि दिइएको चित्र कृष्णसारको हो। अंग्रेजीमा यसलाई ब्याक बक भनिन्छ। समूहमा बस्न रुचाउने कृष्णसारको शरीरको माथिल्लो भाग कालो-खैरो र तल्लो भाग सेतो हुन्छ। भालेका दुईवटा घुमेका सिङ हुन्छन्। नेपालमा कृष्णसार प्राकृतिक रूपमा बर्दिया राष्ट्रिय निकुञ्जको खैरापुर क्षेत्रमा मात्र पाइन्छ। नेपालमा कृष्णसारलाई संरक्षित जनावरका रूपमा मान्यता दिइएको छ।

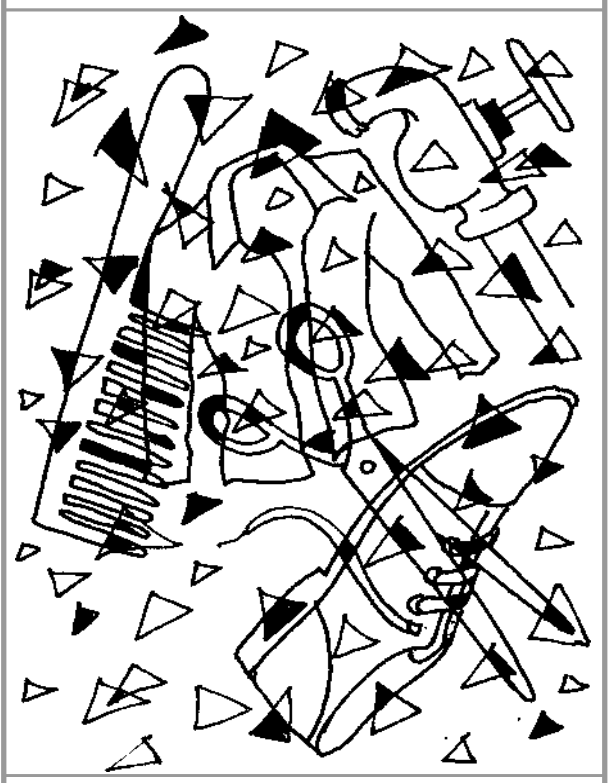
नियमहरू :
१. यो प्रतियोगितामा कक्षा ५ देखि १० सम्मका भाइ-बहिनीहरूले भाग लिन सक्नेछन्।
२. पुरस्कृत चित्र साप्ताहिकमा प्रतियोगीको तस्बिरसहित प्रकाशित हुनेछ।
३. प्रतियोगीले आफ्नो नाम, विद्यालयको नाम, कक्षा, उमेरसहित रंगीन तस्बिर पनि पठाउनुपर्नेछ।
४. पुरस्कृत चित्रलाई रु. २ सय रुपैयाँ पुरस्कार दिइनेछ।
५. कुनै पनि विवादमा सम्पादकको निर्णय अन्तिम मानिनेछ।

जँड्याहा मुसा

मुसाहरूले पनि वियरका क्यान र हिवस्कीका बिको काटेर मदिरा पिउँछन् भन्दा धेरैलाई पत्यार नलाग्ला, तर पूर्वी भारतको पटना सहरमा घटेको एउटा घटनाले मुसाहरू पनि जँड्याहा हुन सक्छन् भन्ने कुरा प्रमाणित गरेको छ। स्थानीय अधिकारीहरूका अनुसार मदिरा रुचाउने ती मुसाले विहार राज्य प्रहरीले व्यापारीबाट जफत गरी गोदाममा राखेको अवैध मदिरा पिएको बताइएको छ। उक्त घटनाका बारेमा वरिष्ठ प्रहरी अधिकारी कुन्दन कृष्णन भन्छन्- 'यी जँड्याहा मुसाबाट हामी दिक्क छौं र उनीहरू किन एककासि अल्कोहल पिउनेमा रूपान्तरित भए बताउन सक्दैनौं।' ती मुसाले प्रहरीचौकीनजिक घर भएका मानिसलाई समेत आक्रमण गर्ने गरेको बताइन्छ।

तल दिइएको चित्रमा कति समानहरू लुकेका छन् ?

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

जन्मदिनको शुभकामना

नाम :
जन्म मिति :
स्कूल :
ठेगाना :

तस्बिर अनिवार्य

तस्बिर र विवरण दुई साताअगाडि आइपुग्नुपर्नेछ।

एकतिहाइ युवा बेरोजगार

वितेको एक दशकमा १५ १९९५ देखि २००५ सम्ममा देखि २४ वर्ष उमेरका बेरोजगार युवायुवतीको संख्या हवातै बढेकाले विश्वका एक तिहाइ युवा बेरोजगार भएको अन्तर्राष्ट्रिय श्रम संगठन (आइएलओ) ले जनाएको छ। आइएलओको प्रतिवेदनअनुसार बेरोजगारीको समस्या समाधान गर्न करिब ४० करोड नयाँ र राम्रा रोजगारी सिर्जना गर्नुपर्ने हुन्छ। संगठन अनुसार समाजमा युवाको सबैभन्दा बढी आर्थिक उत्पादकत्व शक्ति भए पनि सन् १९९५ देखि २००५ को बीचमा युवायुवतीको संख्या १३ प्रतिशतले बढे पनि १५ देखि २४ वर्षका युवायुवतीका लागि रोजगारी केवल ३ दशमलव ९ प्रतिशतले वृद्धि भएको छ।

